Euroopan unionin

virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 189

46. vuosikerta

29. heinäkuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

★ **Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1338/2003, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003, niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, 1 päivästä tammikuuta 2003 sovellettavista korjauskertoimista** 1

Komission asetus (EY) N:o 1339/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5

Komission asetus (EY) N:o 1340/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 1032/2003 tarkoitetulla kolmannella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta 7

Komission asetus (EY) N:o 1341/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 tarkoitetulla kolmannella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta 9

★ **Komission asetus (EY) N:o 1342/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä** 12

★ **Komission asetus (EY) N:o 1343/2003, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003, poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2007/2000 säädettyjen, CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavaa Serbia ja Montenegrosta tuotavaa sokeria koskevien menettelyjen keskeyttämisestä vielä kuudeksi kuukaudeksi** 30

Komission asetus (EY) N:o 1344/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, tuontilupien antamisesta jäädytetylle naudan kuvelihalle 31

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 1345/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avatuissa tiettyjen maitotuotteiden tariffikiintiöissä heinäkuussa 2003 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 32

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

2003/556/EY:

★ **Komission suositus, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003, ohjeista kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden laatimiseksi muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiseloon** *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2624)* 36

2003/557/EY:

★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä heinäkuuta 2003, satamastapoissaolon lisäpäivien tilapäisestä myöntämisestä puomitrooleja käyttäville Alankomaiden kalastusaluksille** *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2636)* 48

2003/558/EY:

★ **Komission suositus, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2003, soittajan sijaintitietojen käsittelystä sähköisen viestinnän verkoissa paikantamisella laajennettuja hätäpuhelupalveluja varten** [1] *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2657)* 49

2003/559/EY:

★ **Komission päätös, tehty 28 päivänä heinäkuuta 2003, päätöksen 2002/251/EY muuttamisesta Thaimaasta tuotavia siipikarjanlihatuotteita ja eräitä kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevien suojatoimenpiteiden lieventämiseksi** [1] *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2721)* 52

Alueiden komitea

★ **Työjärjestys** 53

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY, EURATOM) N:o 1338/2003, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003, niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, 1 päivästä tammikuuta 2003 sovellettavista korjauskertoimista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja näiden yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot, jotka on vahvistettu asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ([1]), sekä erityisesti näiden henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 13 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Olisi otettava huomioon elinkustannusten kehitys yhteisön ulkopuolisissa maissa ja sen vuoksi vahvistettava 1 päivästä tammikuuta 2003 lukien korjauskertoimet, joita sovelletaan niille virkamiehille, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, asemamaan valuuttana maksettaviin palkkoihin.

(2) Asetuksen (EY, Euratom) N:o 101/2003 ([2]) nojalla maksun suorittamiseen johtavat korjauskertoimet saattavat aiheuttaa palkan korotuksen tai vähennyksen takautuvasti.

(3) Olisi annettava säännökset korotuksen soveltamisesta takautuvasti tilanteessa, jossa uudet korjauskertoimet aiheuttavat palkan korotuksen.

(4) Olisi annettava säännökset liikaa maksettujen määrien takaisinperimisestä 1 päivän tammikuuta 2003 ja tämän asetuksen voimaantulopäivän väliseltä ajalta tilanteessa, jossa uudet korjauskertoimet aiheuttavat palkan alennuksen.

(5) Vastaavasti kuin on säädetty Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkoihin ja eläkkeisiin yhteisössä sovellettavista korjauskertoimista olisi säädettävä, että maksujen mahdollinen takaisinperiminen voi enimmillään koskea korjauskertoimien vahvistamista koskevaa päätöstä edeltävää kuuden kuukauden jaksoa ja että päätöksen vaikutukset voidaan porrastaa enintään kahdentoista kuukauden ajalle päätöksen tekopäivästä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Euroopan yhteisöjen virkamiehille, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, asemamaan valuuttana maksettavaan palkkaan sovellettavat korjauskertoimet, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003, vahvistetaan liitteessä.

Näiden palkkojen laskemiseen käytetään vaihtokursseja, joita on käytetty Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamiseen ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua päivää edeltävän kuukauden osalta.

2 artikla

1. Toimielimet suorittavat maksut takautuvasti, jos liitteessä vahvistetut korjauskertoimet aiheuttavat palkkojen korotuksen.

2. Jos liitteessä vahvistetut korjauskertoimet aiheuttavat palkkojen alennuksen, toimielimet laskevat palkkoja takautuvasti 1 päivän tammikuuta 2003 ja tämän asetuksen voimaantulopäivän väliseltä ajalta.

Takautuva tarkistus, jolla peritään takaisin liikaa maksettu määrä, koskee tämän asetuksen voimaantulopäivää edeltävää enintään kuuden kuukauden ajanjaksoa. Takaisinperintä porrastetaan enintään kahdentoista kuukauden ajalle samasta päivästä laskettuna.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

([1]) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, asetus viimeksi muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 2265/2002 (EYVL L 347, 20.12.2002, s. 1).
([2]) EYVL L 16, 22.1.2003, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

LIITE

Asemamaa	Korjauskerroin tammikuu 2003
Afganistan (*)	0,0
Alankomaiden Antillit	106,8
Albania	82,2
Algeria (*)	0,0
Angola	130,5
Argentiina	59,9
Australia	93,2
Bangladesh	67,8
Barbados	126,1
Belize	94,4
Benin	86,9
Bolivia	62,1
Bosnia ja Hertsegovina	74,2
Botswana	63,3
Brasilia	61,2
Bulgaria	76,2
Burkina Faso	81,1
Burundi (*)	0,0
Chile	76,5
Costa Rica	91,0
Djibouti	116,5
Dominikaaninen tasavalta	70,3
Ecuador (*)	0,0
Egypti	68,5
Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	78,2
Eritrea	44,2
Etelä-Afrikka	56,2
Etelä-Korea	105,6
Etiopia	77,3
Fidži	71,7
Filippiinit	58,0
Gabon	114,2
Gambia	47,9

Asemamaa	Korjauskerroin tammikuu 2003
Georgia	96,1
Ghana	80,3
Guatemala	91,3
Guinea	81,0
Guinea-Bissau	137,6
Guyana	75,6
Haiti	68,4
Hongkong	106,1
Indonesia	93,3
Intia	55,1
Israel	104,1
Jamaika	110,2
Japani (Naka)	141,1
Japani (Tokio)	150,6
Jordania	89,3
Kambodža	81,4
Kamerun	99,2
Kanada	78,6
Kap Verde	76,7
Kazakstan	105,4
Kenia	87,7
Keski-Afrikan tasavalta	111,0
Kiina	92,1
Kolumbia	67,7
Komorit	107,4
Kongo	109,4
Kongon demokraattinen tasavalta	145,8
Kroatia	95,7
Kuuba (*)	0,0
Kypros	100,3
Laos	0,0
Latvia	76,2
Lesotho	55,7

Asemamaa	Korjauskerroin tammikuu 2003
Libanon	110,9
Liberia (*)	0,0
Liettua	77,4
Länsiranta — Gazan alue	97,5
Madagaskar	86,5
Malawi	96,3
Malesia (*)	0,0
Mali	92,1
Malta	102,7
Marokko	88,0
Mauritania	67,4
Mauritius	81,2
Meksiko	96,7
Mosambik	77,4
Namibia	67,4
Nepal (*)	0,0
Nicaragua	82,7
Niger	88,4
Nigeria	87,7
Norja	145,3
Norsunluurannikko	104,0
Pakistan	57,6
Papua-Uusi-Guinea	61,9
Paraguay	62,9
Peru	94,7
Puola	78,6
Päiväntasaajan Guinea	105,2
Romania	54,7
Ruanda	97,4
Salomonsaaret	80,3
Sambia	51,0
São Tomé ja Príncipe	65,4
Saudi-Arabia (*)	0,0

Asemamaa	Korjauskerroin tammikuu 2003
Senegal	82,4
Serbia ja Montenegro	64,6
Sierra Leone	85,5
Singapore (*)	0,0
Slovakia	79,7
Slovenia	86,3
Somalia (*)	0,0
Sri Lanka	69,0
Sudan	43,4
Surinam	63,7
Sveitsi	124,2
Swazimaa	56,3
Syyria	67,2
Taiwan (*)	0,0
Tansania	71,9
Thaimaa	66,7
Togo	98,7
Tonga	64,4
Trinidad ja Tobago	81,7
Tšad	115,5
Tšekki	91,6
Tunisia	80,1
Turkki	84,5
Uganda	83,1
Ukraina	108,6
Unkari	75,1
Uruguay	67,6
Uusi-Kaledonia	122,4
Vanuatu	119,5
Venäjä	118,2
Venezuela	77,9
Vietnam	61,2
Viro	76,2
Yhdysvallat (New York)	123,1
Yhdysvallat (Washington)	119,4
Zimbabwe	187,0

(*) Ei saatavilla.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1339/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.
([2]) EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 28 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi [1]	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	114,0
	999	114,0
0709 90 70	052	87,1
	999	87,1
0805 50 10	382	53,6
	388	64,6
	524	54,0
	528	56,7
	999	57,2
0806 10 10	052	150,0
	220	167,0
	400	192,1
	600	178,5
	624	137,6
	999	165,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,7
	400	89,6
	508	72,8
	512	77,3
	528	66,8
	720	63,7
	800	184,8
	804	97,6
	999	91,9
0808 20 50	052	110,0
	388	99,5
	512	65,6
	528	63,6
	999	84,7
0809 10 00	052	173,7
	064	102,3
	066	109,1
	068	72,1
	999	114,3
0809 20 95	052	302,8
	400	249,2
	404	248,9
	999	267,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	064	92,6
	094	123,1
	999	122,7
0809 40 05	064	88,8
	094	70,3
	999	79,5

[1] Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”999” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1340/2003,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003,

asetuksessa (EY) N:o 1032/2003 tarkoitetulla kolmannella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 ([2]), ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tietyt komission asetuksessa (EY) N:o 1032/2003 ([3]) vahvistetut määrät naudanlihaa on tarjouskilpailutettu.

(2) Interventioelinten ostaman naudanlihan myyntiä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 216/69 kumoamisesta 4 päivänä lokakuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2173/79 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95 ([5]), 9 artiklan mukaan vähimmäismyyntihinnat tarjouskilpailutetulle naudanlihalle olisi vahvistettava ottaen huomioon saadut tarjoukset.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Naudanlihan vähimmäismyyntihinnat asetuksessa (EY) N:o 1032/2003 säädettyä kolmatta tarjouskilpailua varten, jonka tarjousten jättöaika päättyi 22 päivänä heinäkuuta 2003, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([2]) EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.
([3]) EUVL L 150, 18.6.2003, s. 9.
([4]) EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12.
([5]) EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Productos Produkter Erzeugnisse Προϊόντα Products Produits Prodotti Producten Produtos Tuotteet Produkter	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada Mindstepriser i EUR/t Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο Minimum prices Expressed in EUR per tonne Prix minimaux Exprimés en euros par tonne Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton Preço mínimo Expresso em euros por tonelada Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna Minimipriser i euro per ton
Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben		
DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	605
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	605

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1341/2003,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003,

asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 tarkoitetulla kolmannella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 ([2]), ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 ([3]) vahvistetut tietyt määrät naudanlihaa on tarjouskilpailutettu.

(2) Interventioelinten ostaman naudanlihan myyntiä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 216/69 kumoamisesta 4 päivänä lokakuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2173/79 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95 ([5]), 9 artiklan mukaan vähimmäismyyntihinnat tarjouskilpailutetulle naudanlihalle olisi vahvistettava ottaen huomioon saadut tarjoukset.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Naudanlihan vähimmäismyyntihinnat asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 säädettyä kolmatta tarjouskilpailua varten, jonka tarjousten jättöaika päättyi 21 päivänä heinäkuuta 2003, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([2]) EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.
([3]) EUVL L 150, 18.6.2003, s. 15.
([4]) EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12.
([5]) EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	702
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	715
ESPAÑA	— Cuartos traseros	—
	— Cuartos delanteros	702
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhesse (INT 11)	—
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Hüfte (INT 16)	—
	— Roastbeef (INT 17)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Schulter (INT 22)	—
	— Brust (INT 23)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
	— Morcillo de intervención (INT 21)	—

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Productos Produkter Erzeugnisse Προϊόντα Products Produits Prodotti Producten Produtos Tuotteet Produkter	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada Mindstepriser i EUR/t Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο Minimum prices Expressed in EUR per tonne Prix minimaux Exprimés en euros par tonne Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton Preço mínimo Expresso em euros por tonelada Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna Minimipriser i euro per ton
FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)	—
	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 310
	— Filet d'intervention (INT 15)	—
	— Rumsteak d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	4 000
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Entrecôte d'intervention (INT 19)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	4 000

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1342/2003,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003,

vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ([2]), ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 11 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([4]), ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä toukokuuta 1995 annettua komission asetusta (EY) N:o 1162/95/EY ([5]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ([6]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(2) Vilja- ja riisialojen erityisten kauppatapojen huomioon ottamiseksi olisi annettava maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 325/2003 ([8]), säännöksiä täydentäviä tai niistä poikkeavia yksityiskohtaisia sääntöjä.

(3) Olisi täsmennettävä määrä ja määräpaikka, jolle myönnetään todistus interventiovarastojen vientiä koskevassa tarjouskilpailussa, ja säädettävä vientitodistukseen sisällytettävistä erityisistä tiedoista erityisesti vientitukea, viljapohjaisten rehuseosten vientiä ja vientiveron ennakolta vahvistamista koskevissa tarjouskilpailuissa.

(4) Tuonti- ja vientitodistusten voimassaoloajat olisi vahvistettava eri tuotteille markkinoiden ja moitteettoman hallinnon tarpeiden mukaan, ja myönnettävä maailmanmarkkinoiden kilpailutilanteen vuoksi erityisen pitkä voimassaoloaika maltaiden vientiä varten; ennen 1 päivää heinäkuuta myönnettyjen todistusten päättymispäiväksi olisi kuitenkin vahvistettava 30 päivä syyskuuta, jotta vältetään uutta markkinointivuotta koskevat vientisitoumukset ennen ohran korjuuta.

(5) Huomioon ottaen vaaran, että myönnetään liian suuri määrä todistuksia, olisi säädettävä kolmen päivän harkinta-ajasta ennen vientitodistuksen myöntämistä viljoille ja useimmille viljapohjaisista rehuseoksista, tämän järjestelyn säilyttäminen ei ole perusteltua yhteisön tai kansallisiin elintarvikeaputoimituksiin liittyvän muun kuin kaupallisen viennin osalta, eikä humanitaaristen elinten toteuttamien eräiden toimitusten osalta.

(6) Komission päätös olla hyväksymättä hakemusta kolmen päivän harkinta-ajan päätyttyä voi joissakin tapauksissa estää sellaisten tuotteiden toimitusten jatkuvuuden, joiden toimitusten säännöllisyys on kuitenkin välttämätöntä. Olisi säädettävä, että toimijoilla on pyynnöstä mahdollisuus saada vientitodistus ilman, että niille myönnetään tukea, sillä ehdolla että vientitodistuksessa mainitaan käyttöä koskevista erityisedellytyksistä.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan useat säännökset, jotka koskevat tiettyjen tuotteiden vientitodistushakemuksia tuovassa kolmannessa maassa järjestettävää tarjouskilpailua varten, olisi tehtävä rajoittavammiksi ja siten enemmän vilja-alan kauppatapojen mukaisiksi.

(8) Viljojen ja riisin maailmanmarkkinoilla vallitsevan kilpailutilanteen vuoksi olisi säädettävä, että tärkeimmille tuotteille, durumvehnä mukaan luettuna, myönnetään vientitodistuksia, joissa on erityinen voimassaoloaika ja joiden vähimmäismäärät ovat suhteellisen suuria, ja että nämä vähimmäismäärät ovat edullisempia Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille (AKT); todistuksen myöntämiseen on sovellettava tiettyjä lisäedellytyksiä, jotka koskevat erityisesti toimitussopimuksen esittämistä asetetussa määräajassa toimivaltaiselle toimielimelle.

(9) Olisi vahvistettava vakuuden määrät tuonti- ja vientitodistuksille ja eriteltävä nämä määrät tuoteryhmittäin todistuksen voimassaoloaikana mahdollisesti esiintyvien tuen ja vientiveron vaihteluiden mukaisesti sekä annettava suosituimmuusasema toimituksille AKT-maihin.

(10) Olisi osoitettava vientituen määrät, joita sovelletaan todistuksen voimassaoloaikaa pidennettäessä ylivoimaisen esteen takia asetuksen (EY) N:o 1291/2000 41 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([5]) EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.
([6]) Ks. liite V.
([7]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.
([8]) EUVL L 47, 21.2.2003, s. 21.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt, jotka on perustettu:

a) asetuksen (ETY) N:o 1766/92 9 artiklalla, ja

b) asetuksen (EY) N:o 3072/95 9 artiklalla.

2 artikla

1. Kun vientitodistusta haetaan komission asetuksen (ETY) N:o 2131/93 [1] 7 artiklan mukaisesti avatun tarjouskilpailun takia, todistus myönnetään ainoastaan määrille, joiden osalta hakija on tarjouskilpailun voittaja.

Vientitodistus on voimassa ainoastaan 17 kohtaan merkitylle määrälle. Todistuksen 19 kohdassa on luku "0".

2. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vientitodistushakemusten 7 kohtaan merkitään suunniteltu määräpaikka. Todistus velvoittaa viemään tähän määräpaikkaan.

Kaikkia niitä maita, joille vahvistetaan sama vientituen tai viennistä kannettavan maksun määrä, pidetään yhtenä määräpaikkana.

3 artikla

1. Jos vientituki vahvistetaan tarjouskilpailulla, todistuksen 22 kohdassa on kirjaimin ja numeroin ilmaistuna maininta vientituen määrästä, joka on merkitty tarjouskilpailun ratkaisuilmoitukseen. Tämä määrä ilmaistaan euroina ja sitä edeltää ainakin yksi seuraavista maininnoista:

— Tipo de la restitución de base a la exportación adjudicado

— Tilslagssats for basiseksportrestitutionen

— Zugeschlagener Satz der Grundausfuhrerstattung

— Ποσοστό της κατακυρωθείσας επιστροφής βάσεως κατά την εξαγωγή

— Tendered rate of basic export refund

— Taux de la restitution de base à l'exportation adjugé

— Tasso della restituzione di base all'esportazione aggiudicato

— Gegunde basisrestitutie bij uitvoer

— Taxa de restituição de base à exportação adjudicada

— Tarjouskilpailutetun perusvientituen määrä

— Anbudssats för exportbidrag.

2. Jos viennistä kannettava maksu vahvistetaan tarjouskilpailulla, todistuksen 22 kohdassa on kirjaimin ja numeroin ilmaistuna maininta viennistä kannettavan maksun määrästä, joka on merkitty tarjouskilpailun ratkaisuilmoitukseen. Tämä määrä ilmaistaan euroina ja sitä edeltää ainakin yksi seuraavista maininnoista:

— Tipo del gravamen a la exportación adjudicado

— Tilslagssats for eksportafgiften

— Zugeschlagener Satz der Ausfuhrabgabe

— Ύψος φόρου κατά την εξαγωγή

— Tendered rate of export tax

— Taux de la taxe à l'exportation adjugé

— Aliquota della tassa all'esportazione aggiudicata

— Gegunde belasting bij uitvoer

— Taxa de exportação adjudicada

— Tarjouskilpailutetusta viennistä kannettavan maksun määrä

— Anbudssats för exportavgift.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291//2000 14 artiklassa säädetään, CN-koodeihin 1101 00 15, 1102 20, 1103 11 10 ja 1103 13 kuuluvien tuotteiden osalta asianomainen voi merkitä vientitodistushakemukseensa tuotteet, jotka kuuluvat edellä tarkoitettujen alanimikkeiden kahteen peräkkäiseen kaksitoistanumeroiseen alaluokkaan.

Lisäksi seuraavat tuotekoodit määritellään asetuksen (EY) N:o 1291/2000 14 artiklan mukaisesti:

luokka 1:	1108 11 00 9200, 1108 11 00 9300
luokka 2:	1108 12 00 9200, 1108 12 00 9300
luokka 3:	1108 13 00 9200, 1108 13 00 9300
luokka 4:	1108 19 10 9200, 1108 19 10 9300
luokka 5:	1702 30 51 9000, 1702 30 91 9000, 1702 90 50 9100
luokka 6:	1702 30 59 9000, 1702 30 99 9000, 1702 40 90 9000, 1702 90 50 9900, 2106 90 55 9000.

Hakemukseen merkityt kaksitoistanumeroiset alaluokat merkitään vientitodistukseen.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 14 artiklassa säädetään, sellaisten CN-koodeihin 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien tuotteiden, jotka sisältävät alle 50 painoprosenttia maitotuotteita, osalta vientitodistushakemuksiin on sisällyttävä:

a) 15 kohdassa tuotteen kuvaus ja sen kaksitoistanumeroinen koodi; hakija voi ilmoittaa tuotteet, jotka kuuluvat alanimikkeiden kahteen peräkkäiseen kaksitoistanumeroiseen koodiin, jolloin 15 kohtaan on merkittävä maininta "asetuksen (EY) N:o 1517/95 mukaisiin rehuihin käytetyt valmisteet",

[1] EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

b) 16 kohdassa maininta: "2309",

c) 17 ja 18 kohdassa vietävien rehuseosten määrä,

d) 20 kohdassa rehuseoksen sisältämä viljatuotepitoisuus, jos se on tiedossa, siten, että maissi eritellään muista viljoista; jos on käytetty a) kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta ilmoittaa kaksi tai useampi alanimike 15 kohdan merkitsemiseksi, ilmoitetaan maissin ja muiden viljojen pitoisuuden vaihteluväli.

Hakemuksessa olevat tiedot merkitään vientitodistukseen.

5 artikla

Komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 [1] 15 artiklan toisen alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 16 artiklan 10 kohdan soveltamiseksi vientitodistuksen 22 kohdassa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

— Gravamen a la exportación no aplicable

— Eksportafgift ikke anvendelig

— Ausfuhrabgabe nicht anwendbar

— Μη εφαρμοζόμενος φόρος κατά την εξαγωγή

— Export tax not applicable

— Taxe à l'exportation non applicable

— Tassa all'esportazione non applicabile

— Uitvoerbelasting niet van toepassing

— Taxa de exportação não aplicável

— Vientimaksua ei sovelleta

— Exportavgift icke tillämplig.

6 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitodistukset ovat voimassa niiden asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä lähtien tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen jaksojen päättymiseen.

2. Jos tietyistä kolmansista maista peräisin ja lähtöisin olevalle tuonnille säädetään tuontitodistusten erityinen voimassaoloaika, todistushakemuksen ja todistuksen 7 ja 8 kohdassa on maininta lähtö- ja alkuperämaasta. Todistus velvoittaa tuomaan tästä maasta tai näistä maista.

7 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientitodistukset ovat voimassa niiden asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä lähtien tämän asetuksen liitteessä II vahvistettujen jaksojen päättymiseen.

2. Edellä 1 kohdasta poiketen niiden CN-koodeihin 1702 30, 1702 40, 1702 90 ja 2106 90 kuuluvien tuotteiden vientitodistusten voimassaoloaika, joita koskevat hakemukset on jätetty kunkin markkinointivuoden 25 päivään kesäkuuta mennessä, rajoitetaan kuitenkin 30 päivään kesäkuuta. Tietyn markkinointivuoden 26 päivästä kesäkuuta sitä seuraavan markkinointivuoden 30 päivään syyskuuta jätettyjen hakemusten perusteella annetut edellä mainittujen tuotteiden vientitodistukset ovat voimassa 30 päivää niiden asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamispäivästä.

Edellä mainittuja todistuksia koskevien vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien on 25 päivään kesäkuuta mennessä jätettyjen hakemusten osalta oltava täytettyinä viimeistään kunkin markkinointivuoden 30 päivänä kesäkuuta. Edellä mainittuja todistuksia koskevien vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien on 26 päivästä kesäkuuta seuraavan markkinointivuoden 30 päivään syyskuuta jätettyjen hakemusten osalta oltava täytettyinä viimeistään 30 päivää antamispäivän jälkeen.

Kyseisiä määräaikoja sovelletaan myös komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 [2] 30 artiklassa tarkoitettuihin muodollisuuksiin sellaisten tuotteiden osalta, jotka kuuluvat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80 [3] mukaiseen järjestelmään kyseisten todistusten mukaan.

Todistusten 22 kohdassa on oltava joku seuraavista maininnoista:

— Limitación establecida en apartado 2 del artículo 7 del Reglamento (CE) nº 1342/2003

— Begrænsning, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1342/2003

— Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 7 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003

— Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003

— Limitation provided for in Article 7(2) of Regulation (EC) No 1342/2003

— Limitation prévue à l'article 7, paragraphe 2, du règlement (CE) nº 1342/2003

— Limitazione prevista all'articolo 7, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003

— Beperking als bepaald in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003

— Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 7.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003

— Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 7 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus

— Begränsning enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, CN-koodeihin 1107 10 19, 1107 10 99 ja 1107 20 00 kuuluvien tuotteiden vientitodistus on toimijan pyynnöstä voimassa sen asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesta antopäivästä

a) kuluvan kalenterivuoden 30 päivään syyskuuta asti, jos todistus annetaan 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana;

[1] EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

[2] EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.

[3] EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5.

b) antokuukautta seuraavan yhdennentoista kuukauden loppuun asti, jos todistus annetaan 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana;

c) seuraavan kalenterivuoden 30 päivään syyskuuta asti, jos todistus annetaan 1 päivän marraskuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, tässä kohdassa tarkoitetuista todistuksista johdettavissa olevia oikeuksia ei voida kyseisissä tapauksissa siirtää.

4. Jollei mitään vientitukea tai -veroa ole vahvistettu, asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa ja asetuksen (ETY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientitodistukset ovat voimassa kuusikymmentä päivää niiden myöntämispäivästä.

8 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden sekä CN-koodeihin 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 20 20, 1104 29 05, 1104 22 98, 1104 23 10, 1108 11 00, 1108 12 00, 1108 13 00, 1109 00 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 79, 2106 90 55, 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tuotteiden vientitodistukset annetaan kolmantena arkipäivänä hakemuksen jättöpäivän jälkeen, jos tämän määräajan aikana ei ole toteutettu erityistoimenpiteitä.

Komissio voi päättää olla hyväksymättä hakemuksia.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tarjouskilpailumenettelyjen yhteydessä annettuihin todistuksiin eikä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 16 artiklassa tarkoitettujen Uruguayn kierroksen [1] monenvälisten neuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun elintarvikeaputoimen toteuttamiseksi annettuihin todistuksiin. Vientitodistusten antamiseen ei myöskään sovelleta harkinta-aikaa, jos hakemuksen esittää ilman tukihakemusta humanitaarinen elin ja jos hakemus koskee korkeintaan 20 tonnin määrää.

2. Toimijoiden pyynnöstä niille myönnetään hakemuksen jättöpäivänä vientitodistuksia ilman, että niille myönnetään tukea, paitsi jos kyseessä olevaan tuotteeseen sovelletaan hakemuksen jättöhetkellä vientiveroa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklan soveltamista.

Vero kannetaan, jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnetyissä todistuksissa tarkoitettuun tuotteeseen sovelletaan vientihetkellä vientiveroa.

Tällaiset vientitodistukset ovat voimassa kuusikymmentä päivää niiden myöntämisestä.

[1] EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

Todistuksen 22 kohdassa on oltava jokin seuraavista merkinnöistä:

— Limitación establecida en el apartado 2 del artículo 8 del Reglamento (CE) nº 1342/2003

— Begrænsning, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1342/2003

— Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 8 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003

— Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003

— Limitation provided for in Article 8(2) of Regulation (EC) No 1342/2003

— Limitation prévue à l'article 8, paragraphe 2, du règlement (CE) nº 1342/2003

— Limitazione prevista all'articolo 8, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003

— Beperking als bepaald in artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003

— Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 8.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003

— Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus

— Begränsning enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. Jos asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuen tai vientiveron vahvistamisen yhteydessä viitataan erityisesti tähän kohtaan, vientitukihakemukseen on liitettävä jäljennös sopimuksesta. Tämän sopimuksen on tultava määrämaan viralliselta toimielimeltä tai yhtiöltä, jonka toimipaikka on tässä maassa, ja siinä on oltava maininta määrästä ja mainitun todistuksen voimassaoloaikaan sisältyvästä toimitusajasta. Tätä sopimusta ei saa olla aikaisemmin käytetty vientitodistusten antoon tämän artiklan mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion on todennettava, että todistushakemus on tämän kohdan edellytysten mukainen, ja ilmoitettava komissiolle hyväksyttäviin hakemuksiin liittyvät määrät kyseisten hakemusten jättöpäivänä. Vastaavat todistukset annetaan tosiasiallisesti vasta hakemuksen jättöpäivää seuraavana kolmantena työpäivänä, jollei komissio sitä ennen toteuta erityistoimenpiteitä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa vientitodistushakemuksessa ylitetään vietäväksi tarkoitetut, kyseisen tuen tai vientiveron vahvistavassa asetuksessa ilmoitetut määrät, komissio voi vahvistaa näille määrille yhtenäisen alennusprosentin hakemuksen jättöpäivää seuraavan kahden työpäivän kuluessa. Todistuksen antamista koskeva hakemus voidaan peruuttaa kahden päivän kuluessa alennusprosentin julkaisupäivän jälkeen.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, tässä kohdassa tarkoitetuista todistuksista johdettavissa olevia oikeuksia ei voida siirtää.

Jos tuova ostaja ei täytä sopimusta, toimija voi viedä toiseen määrämaahan, mutta yksinomaan todistuksen alkuperäisenä hakupäivänä voimassa olevalla "muita kolmansia maita" koskevalla tuella tai vientiverolla. Jollei todistuksen alkuperäisenä hakupäivänä "muita kolmansia maita" koskevaa tukea tai vientiveroa ole, voidaan säätää tilapäisestä ratkaisusta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Jäljempänä 2—6 kohtaa sovelletaan liitteessä IV mainittuihin kolmansiin maihin tapahtuvassa viennissä ja samassa liitteessä lueteltuihin tuotteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vienti edellyttää, että kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille esitetään jokaisesta lähetyksestä oikeaksi todistettu jäljennös 8 artiklan 2 kohdan ja tämän artiklan mukaisesti myönnetystä vientitodistuksesta ja asianmukaisesti vahvistettu jäljennös vienti-ilmoituksesta. Kyseisiä tuotteita ei ole saanut aiemmin viedä mihinkään kolmanteen maahan.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa todistuksessa on oltava seuraavat merkinnät:

a) 7 kohdassa maininta kyseisestä tai kyseisistä tuojamaista;

b) 15 kohdassa tavaroiden yhdistetyn nimikkeistön mukainen nimitys;

c) 16 kohdassa kahdeksannumeroinen CN-koodi sekä kunkin 15 kohdassa ilmoitetun tuotteen määrä tonneina;

d) 17 ja 18 kohdassa 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaismäärä;

e) 20 kohdassa yksi seuraavista merkinnöistä:

— Exportación conforme al artículo 9 del Reglamento (CE) nº 1342/2003

— Udførsel i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1342/2003

— Ausfuhr in Übereinstimmung mit Artikel 9 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003

— Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003

— Export in accordance with Article 9 of Regulation (EC) No 1342/2003

— Exportation conformément à l'article 9 du règlement (CE) nº 1342/2003

— Esportazione in conformità all'articolo 9 del regolamento (CE) n. 1342/2003

— Uitvoer op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1342/2003

— Exportação conforme o artigo 9.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003

— Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 9 artiklan mukainen vienti

— Export i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG) nr 1342/2003;

f) 22 kohdassa 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn merkinnän lisäksi yksi seuraavista merkinnöistä:

— Sin restitución por exportación

— Uden eksportrestitution

— Ohne Ausfuhrerstattung

— Χωρίς επιστροφή κατά την εξαγωγή

— No export refund

— Sans restitution à l'exportation

— Senza restituzione all'esportazione

— Zonder uitvoerrestitutie

— Sem restituição à exportação

— Ilman vientitukea

— Utan exportbidrag.

Todistus on voimassa ainoastaan tällä tavoin kuvattujen tuotteiden ja määrien osalta.

4. Tämän artiklan mukaisesti myönnetyt todistukset velvoittavat viemään 7 kohdassa mainittuun määräpaikkaan.

5. Todistuksesta voidaan asianomaisen pyynnöstä antaa oikeaksi todistettu jäljennös.

6. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle, kunkin kuukauden ensimmäisenä maanantaina CN-koodeittain eriteltyinä määrät, joiden osalta todistuksia on myönnetty.

10 artikla

1. Jos viedään tuovassa kolmannessa maassa avatun tarjouskilpailun perusteella, vehnän, durumvehnän, rukiin, ohran, maissin, riisin, hienon vehnä- ja ruisjauhon, durumvehnän rouheiden ja karkeiden jauhojen sekä CN-koodiin 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien tuotteiden, joiden maitotuotepitoisuus on alle 50 painoprosenttia, vientitodistus on voimassa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä siihen päivään asti, jolloin tarjouskilpailun ratkaisemisesta johtuvat velvoitteet on täytettävä.

2. Tämän todistuksen voimassaoloaika ei saa olla pidempi kuin neljä kuukautta sen kuukauden jälkeen, jolloin todistus on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, todistushakemusta tai -hakemuksia ei saa jättää aikaisemmin kuin neljä arkipäivää ennen tarjousten jättämiselle asetettua määräpäivää tarjouskilpailussa.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan 5 kohdassa säädetään, tarjousten jättämiselle asetetun määräpäivän, josta säädetään mainitussa a—d alakohdassa ja hakijan antavalle toimielimelle tekemän tarjouskilpailun tulosta koskevan ilmoituksen väliseksi enimmäisajaksi vahvistetaan kuusi arkipäivää.

11 artikla

1. Vehnän, durumvehnän, rukiin, ohran, maissin, riisin, hienon vehnä- ja ruisjauhon, durumvehnän rouheiden ja karkeiden jauhojen sekä CN-koodiin 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien tuotteiden, joiden maitotuotepitoisuus on alle 50 painoprosenttia, vientitodistuksen voimassaoloaika voi erityistapauksissa olla 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aikaa pidempi, jos asianomainen on tekemässä pidempää voimassaoloaikaa vaativaa sopimusta. Tätä varten asianomaisen on esitettävä toimivaltaiselle toimielimelle sellaisen virallisen toimielimen tai sellaisen yhtiön, joka toimii viennin määrämaassa, antama kirjallinen todistus. Tässä kirjallisessa todistuksessa on ilmoitettava kyseisen tavaran määrä ja laatu sekä toimitusaika ja siihen liittyvät hintaehdot. Jäsenvaltion on viipymättä toimitettava jäljennös tästä todistuksesta tiedoksi komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyssä tapauksessa asianomaisen on esitettävä toimivaltaiselle toimielimelle vientitodistushakemus, johon on liitetty hakemus kyseisen hakemuksen jättöpäivänä suunniteltuun määräpaikkaan sovellettavan vientituen tai -maksun vahvistamisesta ennakolta sekä merkintä vähimmäis- ja enimmäismäärästä, jonka asianomainen aikoo viedä, ja vähimmäis- ja enimmäisajasta, joka tarvitaan suunnitellun toimenpiteen suorittamiseen. Kuitenkin vehnän, durumvehnän, rukiin, ohran, maissin ja hienon vehnä- ja ruisjauhon osalta sekä CN-koodiin 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien tuotteiden osalta, joiden maitotuotepitoisuus on alle 50 painoprosenttia, vähimmäismäärä ei saa olla alle 75 000 tonnia eikä alle 15 000 tonnia durumvehnän rouheiden ja karkeiden jauhojen ja riisin osalta. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 15 artiklan 2 kohdassa säädetään, tähän hakemukseen ei liity vakuuden antamista.

Viennissä AKT-maahan tai useisiin maihin, jotka kuuluvat johonkin liitteessä III määritellyistä AKT-maiden ryhmistä ensimmäisessä alakohdassa säädetty vähimmäismäärä alennetaan:

a) 20 000 tonniin vehnän, durumvehnän, rukiin, ohran, maissin ja hienon vehnä- ja ruisjauhon osalta sekä CN-koodiin 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvien tuotteiden osalta, joiden maitotuotepitoisuus on alle 50 painoprosenttia; ja

b) 5 000 tonniin durumvehnän rouheiden ja karkeiden jauhojen ja riisin osalta.

Useita johonkin AKT-maiden ryhmään kuuluvia maita koskevissa hakemuksissa on yksilöitävä jokaisen määrämaan nimi.

3. Jäsenvaltion, johon hakemuksen vastaanottanut toimivaltainen toimielin kuuluu, on saatettava asia komission käsiteltäväksi, joka päättää asiasta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, ottaen huomioon erityisesti suunnitellun viennin määrän ja taloudelliset tekijät sekä todelliset mahdollisuudet viennin toteuttamiselle, ja joka hyväksyttyään hakemuksen vahvistaa erityisesti määräajan, jossa asianomaisen on esitettävä sopimus toimivaltaiselle toimielimelle. Toimielin toimittaa päätöksen tiedoksi asianomaiselle.

4. Jos todistukselle vahvistettu voimassaoloaika on haetun suuruinen, asianomaisen on esitettävä toimivaltaiselle toimielimelle 3 kohdan mukaisesti vahvistetussa määräajassa sopimuksen allekirjoitettu alkuperäiskappale sekä sen jäljennös. Tässä sopimuksessa mainitaan vähintään sopimuksen kohteena oleva määrä, jonka on oltava merkittyjen vähimmäis- ja enimmäismäärien väliltä, määräpaikka, määräaika, jossa toimenpide olisi suoritettava, jonka on oltava merkittyjen vähimmäis- ja enimmäisaikojen väliltä, sopimuksen voimassaoloajaksi vahvistettu hinta sekä maksuehdot. Todistus myönnetään sen jälkeen, kun on annettu asetuksen (ETY) N:o 1766/92 9 artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 9 artiklan 1 kohdassa säädetty vakuus. Määrämaa tai -maat on merkittävä kohtaan 7 ja todistus velvoittaa viemään siihen maahan tai maihin, joista hakemus on tehty. Toimija voi kuitenkin täyttää sopimuksen toisessa määrämaassa 10 prosenttiin asti todistuksessa ilmoitetuista määristä, jos kyseinen määrämaa kuuluu samaan liitteessä III olevaan maaryhmään.

Jos asianomainen ei ole voinut tehdä tällaista sopimusta, sen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle toimielimelle sopimuksen esittämiselle asetetussa määräajassa; todistusta ei myönnetä.

5. Lukuun ottamatta ylivoimaisen esteen tapauksia, todistusta ei myönnetä, jos asianomainen ei mukaudu 4 kohdan säännöksiin.

6. Jos vahvistettu voimassaoloaika poikkeaa asianomaisen hakemasta ajasta ja jos se on pidempi kuin 7 artiklassa säädetty aika, sovelletaan tämän artiklan 4 ja 5 kohdan säännöksiä. Asianomainen voi kuitenkin peruuttaa todistushakemuksensa sopimuksen esittämiselle asetetussa määräajassa.

7. Jos 7 artiklassa säädetyn voimassaoloajan pidennys on hylätty, todistusta ei myönnetä.

8. Tässä artiklassa säädetyin edellytyksin myönnettyihin todistuksiin ei sovelleta 8 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

12 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa säädettyjen tuotteiden todistuksiin liittyvän vakuuden määrä on:

a) 1 euro tonnia kohti, jos on kyse tuontitodistuksista, joihin asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 4 kohdan neljännen luetelmakohdan säännöksiä ei sovelleta, tai jos kyse on tuotteista, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamisalaan, ja 5 euroa tonnia kohti, jos kyse on

   i) sellaisille tuotteille myönnetyistä vientitodistuksista, joille ei niiden hakemishetkellä ole vahvistettu vientitukea eikä vientiveroa,

ii) sellaisille tuotteille myönnetyistä vientitodistuksista, joihin ei liity vientiveron tai -tuen ennakkovahvistusta,

iii) tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnetyistä vientitodistuksista;

b) jos on kyse tuontitodistuksista, joihin asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 4 kohdan neljännen luetelmakohdan säännöksiä sovelletaan:

i) 15 euroa tonnia kohti CN-koodeihin 0709 90 60, 0712 90 19, 1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00, 1004, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 ja 1008 kuuluvien tuotteiden osalta,

ii) 5 euroa tonnia kohti muiden tuotteiden osalta;

c) 45 euroa tonnia kohti asetuksen (ETY) 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos on kyse vientitodistuksista.

Viennissä AKT-maihin todistuksella, jolla tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti on erityinen voimassaoloaika, täksi vakuudeksi vahvistetaan 12 euroa tonnia kohti;

d) 20 euroa tonnia kohti asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos on kyse vientitodistuksista.

Kuitenkin 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuen kanssa myönnettyihin todistuksiin liittyvä vakuus on 24 euroa tonnilta.

Viennissä AKT-maihin todistuksella, jolla tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti on erityinen voimassaoloaika, täksi vakuudeksi vahvistetaan 12 euroa tonnia kohti.

13 artikla

Jos asetuksen (EY) N:o 1291/2000 41 artiklan säännösten mukaisesti todistuksen voimassaoloaika pidennetään, on sovellettava sellaista vientiä koskevan todistushakemuksen jättöpäivänä voimassa olevaa korjauskerrointa, joka on toteutettava todistuksen tavanomaisen voimassaoloajan viimeisen kuukauden aikana.

Lisäksi vientituki mukautetaan tämän asetuksen 14 artiklan säännösten mukaisesti.

14 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, lukuun ottamatta maissia ja durraa, mainitun asetuksen 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti sovellettavan tuen määrä on mukautettava saman markkinointivuoden elokuun ja toukokuun välisenä aikana määrällä, joka vastaa kyseiseksi markkinointivuodeksi vahvistettuun interventiohintaan sovellettavaa kuukausittaista korotusta.

Maissin ja durran osalta tämä tuki mukautetaan markkinointivuoden marraskuussa alkavan ja seuraavan markkinointivuoden elokuussa päättyvän kauden aikana määrällä, joka vastaa kyseisiksi markkinointivuosiksi vahvistettuihin interventiohintoihin sovellettavaa kuukausittaista korotusta.

Ensimmäinen mukautus tehdään todistuksen hakemista seuraavan kalenterikuukauden 1 päivänä. Myöhemmät mukautukset tehdään kuukausittain.

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, lukuun ottamatta maissia ja durraa, ensimmäisen alakohdan mukaisesti mukautettua, toukokuussa sovellettavaa tukea sovelletaan myös kesäkuussa. Maissin ja durran osalta toisen alakohdan mukaisesti mukautettua, elokuussa sovellettavaa tukea sovelletaan myös syyskuussa.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä mukautusta ei sovelleta silloin, kun tuen määrä on nolla.

3. Jos todistus on voimassa markkinointivuonna päättymisen jälkeen ja vienti tapahtuu uuden markkinointivuoden aikana, asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maissia ja durraa, tuesta — johon ei lisätä 1 kohdassa tarkoitettua kuukausittaista korotusta — vähennetään kyseisten kahden markkinointivuoden hintojen välinen erotus. Tämä hintaero määräytyy 1 päivänä heinäkuuta ja se on seuraavien summa:

a) kuluneen ja uuden markkinointivuoden interventiohintojen erotus ilman kuukausittaista korotusta;

b) ja kuukausittaista korotusta vastaava määrä kerrottuna elokuun ja todistuksen hakemiskuukauden välillä kuluneiden kuukausien määrällä nämä kaksi kuukautta mukaan luettuina.

Jos hintaero on suurempi kuin kyseinen tuki, korjatun tuen määrä on 0.

Hintaerolla korjattua tukea korotetaan uuden markkinointivuoden elokuusta alkaen 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon uutena markkinointivuonna sovellettavan kuukausittaisen korotuksen määrä.

4. Maissin ja durran osalta 3 kohdassa tarkoitettuja mukautusta koskevia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

a) markkinointivuoden katsotaan päättyvän 30 päivänä syyskuuta;

b) edellä mainittu hintaero määräytyy 1 päivän heinäkuuta sijasta 1 päivänä lokakuuta;

c) elokuu korvataan marraskuulla;

d) kuukausittaisina korotuksina käytetään kyseisten markkinointivuosien korotuksia.

15 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta on kustakin tämän asetuksen 14 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetusta mukautuksesta johtuva määrä kerrottava kyseiseen tuotteeseen sovellettavalla jalostuskertoimella.

2. Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin mainitun asetuksen 13 artiklan mukaisesti sovellettavan tuen määrä on tarkistettava saman markkinointivuoden lokakuun ja heinäkuun välisenä aikana määrällä, joka vastaa kyseiseksi markkinointivuodeksi jalostusvaiheen mukaan ja sovellettavaa muuntokurssia käyttäen vahvistettuun paddy- eli raakariisin interventiohintaan sovellettavaa kuukausittaista korotusta.

Ensimmäinen tarkistus tehdään todistushakemusta seuraavan kalenterikuukauden 1 päivänä. Myöhempiä tarkistuksia sovelletaan kuukausittain.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyä mukautusta ei sovelleta silloin, kun tuen määrä on nolla.

4. Jos todistus on voimassa markkinointivuoden päättymisen jälkeen ja vienti tapahtuu uuden markkinointivuoden aikana, tuesta — johon ei lisätä 2 kohdassa tarkoitettuja kuukausittaisia korotuksia — vähennetään paddy-riisin kyseisten kahden markkinointivuoden interventiohintojen välinen erotus jalostusvaiheen mukaan ja sovellettavaa jalostuskerrointa käyttäen.

Tämä hintaero on 1 päivänä syyskuuta todettu ero, ja se määritellään seuraavien tekijöiden perusteella:

a) paddy- eli raakariisin kuluneen ja uuden markkinointivuoden interventiohintojen korotus ilman kuukausittaista korotusta;

b) kuukausittaista korotusta vastaava määrä kerrottuna kuluneen lokakuun ja todistuksen hakemiskuukauden välillä kuluneiden kuukausien määrällä.

Nämä kaksi tekijää muunnetaan vietävän tuotteen jalostusastetta vastaavaa muuntokurssia käyttäen.

Jos hintaero on suurempi kuin kyseinen tuki, korjatun tuen määrä on 0.

Tuen määrästä vähennetään a- ja b-tekijät jalostusasteen mukaan, ja sitä korotetaan uuden markkinointivuoden lokakuusta 2 kohdassa ilmoitettujen sääntöjen mukaisesti, ottaen huomioon uutena markkinointivuonna sovellettavan kuukausittaisen korotuksen määrän.

16 artikla

1. Vientitodistusten osalta jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi:

a) jokaisena työpäivänä

i) kaikki todistushakemukset tai todistushakemusten puuttuessa;

ii) asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklassa tarkoitetut todistushakemukset, jotka on jätetty tiedonantoa edeltävänä työpäivänä;

iii) määrät, joille todistukset on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklassa tarkoitettujen todistushakemusten perusteella;

b) ennen kunkin kuukauden 15 päivää, sitä edeltävältä kuukaudelta:

i) määrät, joille elintarvikeaputodistuksia on myönnetty;

ii) määrät, joille todistuksia on annettu mutta joita ei ole käytetty, sekä tuen tai vientiveron määrä koodeittain;

iii) määrät, joihin ei sovelleta tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohtaa ja joille on myönnetty todistuksia;

c) kerran markkinointivuodessa ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta todistuksissa olevia käytettyjä määriä koskevat tarkat tiedot asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa sallittu vaihteluväli huomioon ottaen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa hakemuksia ja määriä koskevassa ilmoituksessa täsmennetään:

a) määrä kutakin kaksitoistanumeroista tuotekoodia kohden maataloustuotteiden nimikkeistöstä vientitukea varten. Jos todistus myönnetään useille kaksitoistanumeroisille koodeille, ainoastaan ensimmäinen koodi ilmoitetaan,

b) kutakin koodia koskeva määrä on eriteltävä määräpaikkakohtaisesti, jos tuen tai vientiveron määrä vaihtelee määräpaikan mukaan.

2. Myönnettyjen tuontitodistusten osalta jäsenvaltioiden on annettava päivittäin tiedoksi todistusten kattamat määrät tuotekoodeittain ja vehnän osalta laaturyhmän ja alkuperän mukaan. Myös riisin tuontitodistuksiin merkitään alkuperä.

17 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1162/95.

Asetusta sovelletaan todistuksiin, jotka on myönnetty ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TUONTITODISTUSTEN VOIMASSAOLOAIKA

A. **Vilja-ala**

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
0709 90 60	Tuore tai jäähdytetty sokerimaissi	45 päivää
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, ei kuitenkaan hybridimaissi kylvämiseen	
1001 90 91	Vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja	
1001 90 99	Speltti, vehnä sekä vehnän ja rukiin siemenvilja, muuhun kuin kylvämiseen	
1002 00 00	Ruis	
1003 00	Ohra	
1004 00	Kaura	
1005 10 90	Maissi, muu kuin hybridisiemenvilja	
1005 90 00	Muu maissi kuin siemenvilja	
1007 00 90	Durra, muut kuin hybridit kylvämiseen	
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet, muu vilja	
1001 10	Durumvehnä	
1101 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot	60 päivää
1102 10 00	Ruisjauho	
1103 11	Vehnärouheet ja karkeat vehnäjauhot	
1107	Maltaat, myös paahdetut	
	Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä A mainitut tuotteet	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppu

B. **Riisiala**

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
1006 10 21	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi)	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan toisen kuukauden loppuun
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)	
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu	
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyväset	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden loppuun asti

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
1102 30 00	Riisijauho	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti
1103 19 50	Riisirouheet tai karkeat riisijauhot	
1103 20 50	Rakeistettu riisi (pellets)	
1104 19 91	Riisihiutaleet	
1108 19 10	Riisitärkkelys	

LIITE II

VIENTITODISTUSTEN VOIMASSAOLOAIKA

A. **Vilja-ala**

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
0709 90 60	Tuore tai jäähdytetty sokerimaissi	Todistuksenantokuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, ei kuitenkaan hybridimaissi kylvämiseen	
1001 90 91	Vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja	
1001 90 99	Speltti, vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muuhun kuin kylvämiseen	
1002 00 00	Ruis	
1003 00	Ohra	
1004 00	Kaura	
1005 10 90	Maissi, muu kuin hybridisiemenvilja	
1005 90 00	Muu maissi kuin siemenvilja	
1007 00 90	Durra, muu kuin hybridit kylvämiseen	
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet, muu vilja	
1001 10	Durumvehnä	
1101 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot	
1102 10 00	Ruisjauho	
1103 11 90	Vehnärouheet ja karkeat vehnäjauhot	
	Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä A mainitut tuotteet	
1103 11 10	Durumvehnärouheet ja karkeat durumvehnäjauhot	
1107	Maltaat, myös paahdetut	
	Edellä mainitut tuotteet, jotka viedään todistuksilla, joiden ruudussa 20 on maininta "GATT-todistus — Elintarvikeapu"	Todistuksenantokuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti

B. **Riisiala**

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
1006 10 21	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi)	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)	
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu	
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyväset	30 päivää

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Voimassaoloaika
1102 30 00	Riisijauho	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti
1103 19 50	Riisirouheet tai karkeat riisijauhot	
1103 20 50	Rakeistettu riisi (pellets)	
1104 19 91	Riisihiutaleet	
1108 19 10	Riisitärkkelys	
	Edellä mainitut tuotteet, jotka viedään todistuksilla, joiden kohdassa 20 on maininta ”GATT-todistus — Elintarvikeapu”	Todistuksen myöntämiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti

LIITE III

Lomén sopimuksen allekirjoittajina olevien AKT-maiden ryhmät

Ryhmä I	Ryhmä II	Ryhmä III	Ryhmä IV	Ryhmä V	Ryhmä VI	Ryhmä VII
Mauritania	Tsad	Angola	Sudan	Seychellit	Haiti	Papua-Uusi-Guinea
Mali	Keski-Afrikan tasavalta	Sambia	Djibouti	Komorit	Dominikaa-ninen tasa-valta	Fidji
Niger	Benin	Malawi	Etiopia	Madagaskar	Antigua-Barbuda	Kiribati
Senegal	Nigeria	Mosambik	Somalia	Mauritius	Bahama	Salomon
Burkina Faso	Kamerun	Namibia	Uganda		Barbados	Samoa
Gambia	Päiväntasaajan Guinea	Botswana	Kenia		Belize	Tonga
Guinea- Bissau	Sao Tomé ja Principe	Zimbabwe	Tansania		Dominica	Tuvalu
Guinea	Gabon	Lesotho			Grenada	Vanuatu
Kap Verde	Kongo	Swazimaa			Jamaika	
Sierra Leone	Kongon demokraat-tinen tasavalta				Saint Kitts-Nevis	
Liberia	Ruanda				Saint Lucia	
Norsunluu-rannikko	Burundi				Saint Vincent ja Grenadiinit	
Ghana					Trinidad ja Tobago	
Togo					Guyana	
					Surinam	

LIITE IV

Tuotteet, joita 9 artiklassa tarkoitettu vientituen poistaminen koskee

Kolmas maa	Tuote (CN-koodi)
Bulgaria	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000
Viro	Kaikki asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet sekä CN-koodiin 1108 19 10 kuuluva riisitärkkelys
Unkari	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 90, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 20 10, 1102 20 90, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 19 10, 1103 19 30, 1103 19 40, 1103 20 20, 1103 20 60, 1104 12 90, 1104 19 10, 1104 19 50, 1104 19 69, 1104 22 20, 1104 22 30, 1104 23 10, 1104 29 01, 1104 29 03, 1104 29 05, 1104 29 11, 1104 29 51, 1104 29 55, 1104 30 10, 1104 30 90, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00
Latvia	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 10, 1103 19 40, 1103 20 60
Liettua	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1004 00 00, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 40, 1102 90 30, 1103 19 10, 1103 20 60, 1104 12 90(1104 19 10)
Puola	1001 90, 1101, 1102, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00 ja ex 2302, CN-koodiin 2302 50 kuuluvia tuotteita lukuun ottamatta
Tšekki	1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Romania	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1101 00 11 9000, 1101 00 15 9100, 1101 00 15 9130, 1101 00 15 9150, 1101 00 15 9170, 1101 00 15 9180, 1101 00 15 9190, 1101 00 90 9000, 1103 11 10 9200, 1103 11 10 9400, 1103 11 10 9900, 1103 11 90 9200, 1103 11 90 9800, 1103 20 60 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 91 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Slovakia	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 90 90 00, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 99 9000
Slovenia	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 20 10 9200, 1102 20 10 9400, 1102 20 90 9200, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 13 10 9100, 1103 13 10 9300, 1103 13 10 9500, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000

LIITE V

Kumottu asetus ja sen muutokset

Komission asetus (EY) N:o 1162/95	(EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2)
Komission asetus (EY) N:o 1517/95, vain 9 artiklan osalta	(EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51)
Komission asetus (EY) N:o 1518/95, vain 7 artiklan osalta	(EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55)
Komission asetus (EY) N:o 1617/95	(EYVL L 154, 5.7.1995, s. 5)
Komission asetus (EY) N:o 1861/95	(EYVL L 177, 28.7.1995, s. 86)
Komission asetus (EY) N:o 2147/95	(EYVL L 215, s. 4)
Komission asetus (EY) N:o 2917/95	(EYVL L 305, 19.12.1995, s. 53)
Komission asetus (EY) N:o 285/96	(EYVL L 37, 15.2.1996, s. 18)
Komission asetus (EY) N:o 1029/96	(EYVL L 137, 8.6.1996, s. 1)
Komission asetus (EY) N:o 1527/96	(EYVL L 190, 31.7.1996, s. 23)
Komission asetus (EY) N:o 932/97	(EYVL L 135, 27.5.1997, s. 2)
Komission asetus (EY) N:o 444/98 (Oikaisu asetuksella (EY) N:o 2067/2002, EYVL L 318, 22.11.2002, s. 6)	(EYVL L 56, 26.2.1998, s. 12)
Komission asetus (EY) N:o 1432/1999	(EYVL L 166, 1.7.1999, s. 56)
Komission asetus (EY) N:o 2110/2000	(EYVL L 250, 5.10.2000, s. 23)
Komission asetus (EY) N:o 409/2001	(EYVL L 60, 1.3.2001, s. 27)
Komission asetus (EY) N:o 2298/2001 Vain 5 artiklassa olevan viittauksen asetuksen (EY) N:o 1162/95 11 a artiklan osalta	(EYVL L 308, 27.11.2001, s. 16)
Komission asetus (EY) N:o 904/2002	(EYVL L 142, 31.5.2002, s. 25)
Komission asetus (EY) N:o 1006/2002	(EYVL L 153, 13.6.2002, s. 5)
Komission asetus (EY) N:o 1322/2002	(EYVL L 194, 23.7.2002, s. 22)
Komission asetus (EY) N:o 2305/2002	(EYVL L 348, 21.12.2002, s. 92)
Komission asetus (EY) N:o 498/2003	(EUVL L 74, 20.3.2003, s. 15)

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1162/95	Tämä asetus
1 artikla, ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	1 artikla, a ja b alakohta
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla, 1 kohta	4 artikla, 1 kohta
4 artikla, 2 kohta, 1 alakohta, ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	4 artikla, 2 kohta, ensimmäinen alakohta, a—d alakohta
4 artikla, 2 kohta, toinen alakohta	4 artikla, 2 kohta, toinen alakohta
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla, 1 kohta	7 artikla, 1 kohta
7 artikla, 1a kohta	7 artikla, 2 kohta
7 artikla, 2 kohta, ensimmäinen alakohta, ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	7 artikla, 3 kohta, ensimmäinen alakohta, a, b ja c alakohta
7 artikla, 2 kohta, toinen alakohta	7 artikla, 3 kohta, toinen alakohta
7 artikla, 2 a kohta	7 artikla, 4 kohta
7 artikla, 3 kohta	8 artikla, 1 kohta
7 artikla, 3a kohta	8 artikla, 2 kohta
7 artikla, 4 kohta	8 artikla, 3 kohta
7a artikla, 1 ja 2 kohta	9 artikla, 1 ja 2 kohta
7a artikla, 3 kohta, a—f alakohta	9 artikla, 3 kohta, ensimmäinen alakohta, a—f alakohta
7a artikla, 3 kohta, g alakohta	9 artikla, 3 kohta, toinen alakohta
7a artikla, 4—6 kohta	9 artikla, 4—6 kohta
8 artikla	10 artikla
9 artikla, 1 kohta	11 artikla, 1 kohta
9 artikla, 2 kohta, ensimmäinen alakohta	11 artikla, 2 kohta, ensimmäinen alakohta
9 artikla, 2 kohta, toinen alakohta, ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	11 artikla, 2 kohta, toinen alakohta, a ja b alakohta
9 artikla, 2 kohta, kolmas alakohta	11 artikla, 2 kohta, kolmas alakohta
9 artikla, 3—8 kohta	11 artikla, 3—8 kohta
10 artikla, a alakohta, ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	12 artikla, a alakohta, i alakohta—iii alakohta
10 artikla, b alakohta, ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	12 artikla, b alakohta, i alakohta—ii alakohta
10 artikla, c ja d alakohta	12 artikla, c ja d alakohta
11 artikla	13 artikla
12 artikla, 1 kohta	14 artikla, 1 kohta
12 artikla, 1a kohta	14 artikla, 2 kohta
12 artikla, 2 kohta	14 artikla, 3 kohta
12 artikla, 2a kohta, ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	14 artikla, 4 kohta, a—d alakohta
12 artikla, 3 kohta	15 artikla, 1 kohta
12 artikla, 4 kohta	15 artikla, 2 kohta
12 artikla, 4a kohta	15 artikla, 3 kohta
12 artikla, 5 kohta, ensimmäinen alakohta	15 artikla, 4 kohta, ensimmäinen alakohta

Asetus (EY) N:o 1162/95	Tämä asetus
12 artikla, 5 kohta, toinen alakohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta	15 artikla, 4 kohta, toinen alakohta, a alakohta
12 artikla, 5 kohta, toinen alakohta, a alakohta, toinen alakohta	—
12 artikla, 5 kohta, toinen alakohta, b alakohta	15 artikla, 4 kohta, toinen alakohta, b alakohta
12 artikla, 5 kohta, kolmas, neljäs ja viides alakohta	15 artikla, 4 kohta, kolmas, neljäs ja viides alakohta
13 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, i alakohta, ensimmäinen luetelmakohta	16 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, i alakohta
13 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, i alakohta, toinen luetelmakohta	16 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, ii alakohta
13 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, ii alakohta	16 artikla, 1 kohta, a alakohta, ensimmäinen alakohta, iii alakohta
13 artikla, 1 kohta, b alakohta	16 artikla, 1 kohta, b alakohta
13 artikla, 1 kohta, c alakohta	16 artikla, 1 kohta, c alakohta
13 artikla, 1 kohta, a alakohta, toinen alakohta, ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	16 artikla, 1 kohta, toinen alakohta, a ja b alakohta
13 artikla, 2 kohta	16 artikla, 2 kohta
—	17 artikla
14 artikla	—
15 artikla	18 artikla
Liitteet I, II, III ja IV	Liitteet I, II, III ja IV
—	Liite V
—	Liite VI

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1343/2003,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003,

poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2007/2000 säädettyjen, CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavaa Serbia ja Montenegrosta tuotavaa sokeria koskevien menettelyjen keskeyttämisestä vielä kuudeksi kuukaudeksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille sekä asetuksen (EY) N:o 2820/98 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 1763/1999 ja (EY) N:o 6/2000 kumoamisesta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 607/2003 ([2]), ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 764/2003 ([3]) keskeytettiin kolmeksi kuukaudeksi asetuksessa (EY) N:o 2007/2000 säädetyt tullietuusmenettelyt, jotka koskevat CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavaa Serbia ja Montenegrosta tuotavaa sokeria.

(2) Päätöksen perusteena olivat Serbia ja Montenegrossa tehdyt päätelmät, joiden mukaan järjestelmä CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavan sokerin tullietuuskohteluun oikeuttavan alkuperän varmistamiseksi ja valvomiseksi ei mahdollistanut sitä, että edunsaajamaan toimivaltaiset viranomaiset olisivat voineet varmistaa tuotteiden alkuperän ja harjoittaa hallinnollista yhteistyötä, kuten alkuperän todentamiseksi vaaditaan.

(3) Keskeyttämistoimenpiteestä tehtiin sen vuoksi päätös asetuksen (EY) N:o 2007/2000 12 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

(4) Asetuksen (EY) N:o 2007/2000 12 artiklan 3 kohdassa säädetään, että menettelyn keskeyttämisen päätyttyä komissio tekee päätöksen keskeyttämistoimenpiteen lopettamisesta tai sen voimassaolon jatkamisesta.

(5) Serbia ja Montenegron tilanteessa ei ole tapahtunut merkittävää muutosta, ja puutteita etuuskohteluun oikeuttavan sokerin alkuperän varmistamisessa ja valvonnassa esiintyy edelleen Serbia ja Montenegron viranomaisten jatkuvista ponnisteluista huolimatta. Lisäksi tilanteen korjaamiseksi tarvitaan kohtuullisen paljon aikaa.

(6) Komissio katsoo sen vuoksi, että CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavaa Serbiasta ja Montenegrosta peräisin olevaksi ilmoitettua sokeria koskevan menettelyn keskeyttämistä olisi jatkettava vielä kuudella kuukaudella asetuksen (EY) N:o 2007/2000 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(7) Tullikoodeksikomitealle on ilmoitettu asiasta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Keskeytetään vielä kuudeksi kuukaudeksi asetuksessa (EY) N:o 2007/2000 säädetyt tullietuusmenettelyt, jotka koskevat CN-koodeihin 1701 ja 1702 luokiteltavaa Serbia ja Montenegrosta tuotavaa sokeria.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 8 päivästä elokuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

([1]) EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1.
([2]) EUVL L 86, 3.4.2003, s. 18.
([3]) EUVL L 109, 1.5.2003, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1344/2003, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003, tuontilupien antamisesta jäädytetylle naudan kuvelihalle

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon CN-koodin 0206 29 91 nautaeläinten jäädytettyä kuvelihaa koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista 3 päivänä kesäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 996/97 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/2003 ([2]), ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 996/97 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa vahvistetaan 800 tonniksi sellaisen jäädytetyn kuvelihan määrä, joka voidaan tuoda yhteisöön erityisin edellytyksin ajanjaksona 2003/2004.

(2) Asetuksen (EY) N:o 996/97 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että haettuja määriä voidaan alentaa; hakemuksissa esitetyt kokonaismäärät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Näissä olosuhteissa sekä käytettävissä olevien määrien oikeudenmukaisen jakamisen vuoksi haettuja määriä olisi alennettava suhteellisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jokaisen asetuksen (EY) N:o 996/97 8 artiklan mukaisesti esitetyn tuontilupahakemuksen osalta myönnetään 0,4697 prosenttia haetusta määrästä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 6.
([2]) EUVL L 95, 11.4.2003, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1345/2003,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2003,

asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avatuissa tiettyjen maitotuotteiden tariffikiintiöissä heinäkuussa 2003 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2535/2001 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1157/2003 ([4]), ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I mainituista tietyistä tuotteista on heinäkuussa 2003 jätetty hakemuksia määristä, jotka ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi olisi vahvistettava haettujen määrien myöntämisessä sovellettavat kertoimet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I tarkoitettuihin kiintiöihin kuuluvien tuotteiden määrät, joista on haettu tuontitodistuksia 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2003 väliseksi ajanjaksoksi, kerrotaan tämän asetuksen liitteessä olevilla kertoimilla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
([2]) EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.
([3]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29.
([4]) EUVL L 162, 1.7.2003, s. 19.

LIITE

Käytettävissä olevat määrät 1.7.—31.12.2003

LIITE I A

Kiintiön numero	Kerroin
09.4590	0,1904
09.4599	0,0077
09.4591	1,0000
09.4592	1,0000
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0076
09.4596	0,0183

LIITE I B

1. Puolasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4813	0,0077
09.4814	0,0077
09.4815	0,0078

2. Tšekista peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4611	0,0089
09.4636	—
09.4637	1,0000
09.4612	0,0081
09.4613	1,0000

3. Slovakiasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4641	0,0125
09.4645	—
09.4642	0,0085
09.4643	0,8384

4. Unkarista peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4775	0,0093
09.4776	—
09.4777	0,0170
09.4778	0,0105
09.4733	0,9566

5. Romaniasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4758	0,3814

6. Bulgariasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön kerroin	Kerroin
09.4660	1,0000
09.4675	—

7. Virosta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4578	0,0098
09.4546	0,0078
09.4579	1,0000
09.4580	0,2564
09.4547	0,0090
09.4581	0,0103
09.4582	0,0096

8. Latviasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4872	—
09.4873	—
09.4874	—
09.4551	0,0104
09.4552	0,0082

9. Liettuasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4862	0,0086
09.4863	0,1992
09.4864	0,6666
09.4865	—
09.4866	0,0079
09.4557	0,0080

10. Sloveniasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4086	0,0459
09.4087	—
09.4088	0,0533

LIITE I C

Kiintiön numero	Kerroin
09.4026	—
09.4027	—

LIITE I D

Kiintiön numero	Kerroin
09.4101	—

LIITE I E

Kiintiön numero	Kerroin
09.4151	1,0000

LIITE I F

Kiintiön numero	Kerroin
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

LIITE I G

Kiintiön numero	Kerroin
09.4159	—

LIITE I H

Kiintiön numero	Kerroin
09.4781	1,0000
09.4782	1,0000

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003,

ohjeista kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden laatimiseksi muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiseloon

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2624)

(2003/556/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Biotieteet ja biotekniikka — strategia Euroopalle" ([1]) ja erityisesti sen toimen 17,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Mitään maanviljelyn muotoa — tavanomaista, luonnonmukaista tai muuntogeenisiä organismeja (GMO) käyttävää maanviljelyä — ei pitäisi tehdä mahdottomaksi Euroopan unionissa.

(2) Kyky ylläpitää erilaisia maataloustuotantojärjestelmiä on edellytys sille, että kuluttajille voidaan tarjota valinnanmahdollisuuksia.

(3) Rinnakkaiselo liittyy siihen, voivatko maanviljelijät valita käytännössä tavanomaisten, luonnonmukaisten ja muuntogeenisten viljelykasvilajien tuotannon välillä noudattaen merkintöjä ja/tai puhtautta koskevia lainsäädännöllisiä vaatimuksia.

(4) Lopulliseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ([2]) säädetyssä luvanantomenettelyssä myönnettävään lupaan sisältyy tarvittaessa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi määrättyjä rinnakkaiseloon liittyviä toimenpiteitä, joiden täytäntöönpanoa edellytetään laissa.

(5) Rinnakkaiselossa, jota tämä suositus koskee, on kyse muuntogeenisten ja muiden viljelykasvilajien sekoittumisesta aiheutuvasta mahdollisesta taloudellisesta tappiosta ja sekoittumisen minimoimiseksi toteutettavista sopivimmista toimenpiteistä.

(6) Maatilarakenne ja maataloustuotantojärjestelmät sekä taloudelliset ja luonnon olosuhteet, joissa Euroopan unionin maanviljelijät toimivat, ovat hyvin erilaisia. Siksi myös toimivien ja kustannustehokkaiden rinnakkaiseloa koskevien toimenpiteiden on oltava erilaisia eri osissa Euroopan unionia.

(7) Euroopan komissio katsoo, että on jäsenvaltioiden tehtävä kehittää ja toteuttaa rinnakkaiseloon liittyviä toimenpiteitä.

(8) Euroopan komission olisi tuettava ja neuvottava jäsenvaltioita tässä prosessissa laatimalla ohjeita rinnakkaiseloa varten.

(9) Näissä ohjeissa olisi vahvistettava yleiset periaatteet ja näkökohdat, joiden avulla rinnakkaiseloa varten voidaan laatia kansallisia strategioita ja parhaita käytänteitä.

(10) Komissio esittää neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen jäsenvaltioiden kokemuksista rinnakkaiseloa koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta. Kertomus laaditaan kahden vuoden kuluttua tämän suosituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se perustuu jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin. Komissio arvioi tapauksen mukaan näitä kokemuksia ja esittää arvion kaikista muista mahdollisesti tarvittavista toimenpiteistä,

([1]) KOM(2002) 27, Lopullinen (EYVL C 55, 2.3.2003, s. 3.)
([2]) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

SUOSITTAA:

1. Jäsenvaltioiden olisi kansallisia strategioita ja parhaita käytänteitä kehittäessään noudatettava tämän suosituksen liitteessä annettuja ohjeita.
2. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

SISÄLLYS

		Sivu
1.	Johdanto	39
1.1	Rinnakkaiselon käsite	39
1.2	Rinnakkaiselon taloudellisten näkökohtien sekä ympäristö- ja terveysnäkökohtien vertailu	39
1.3	Rinnakkaiseloa koskeva pyöreän pöydän keskustelu	40
1.4	Toissijaisuusperiaatteen noudattaminen	40
1.5	Ohjeiden tarkoitus ja soveltamisala	40
2.	Yleiset periaatteet	40
2.1	Rinnakkaiselostrategioiden kehittämisen periaatteet	40
2.1.1	Avoimuus ja sidosryhmien mukanaolo	40
2.1.2	Tieteeseen perustuvat päätökset	41
2.1.3	Nykyisistä erilläänpitomenetelmistä ja/tai -käytänteistä saatujen kokemusten hyödyntäminen	41
2.1.4	Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen	41
2.1.5	Sopiva sovellusmittakaava	41
2.1.6	Toimenpiteiden eriyttäminen	41
2.1.7	Toimenpiteiden toteutus	41
2.1.8	Toteutusvälineiden valinta	42
2.1.9	Vastuukysymykset	42
2.1.10	Seuranta ja arviointi	42
2.1.11	Tietojen toimittaminen ja vaihto Euroopan tasolla	42
2.1.12	Tutkimus ja tutkimustulosten yhteiskäyttö	42
2.2	Tarkasteltavia näkökohtia	42
2.2.1	Saavutettava rinnakkaiselon taso	43
2.2.2	Tahattoman sekoittumisen lähteet	43
2.2.3	Merkintöihin liittyvät kynnysarvot	43
2.2.4	Viljelykasvilaji- ja -lajikespesifisyys	43
2.2.5	Viljelykasvin tuotanto verrattuna siementen tuotantoon	44
2.2.6	Alueelliset näkökohdat	44
2.2.7	Geenien risteytymisen esteet	44
3.	Ohjeellinen luettelo rinnakkaiseloon liittyvistä toimenpiteistä	44
3.1	Toimenpiteiden tehostusvaikutus	45
3.2	Maatilalla toteutettavat toimenpiteet	45
3.2.1	Kylvämisen, istuttamisen ja maaperänhoidon valmistelu	45
3.2.2	Sadonkorjuu ja peltojen käsittely sadonkorjuun jälkeen	45
3.2.3	Kuljetus ja varastointi	46
3.2.4	Peltojen seuranta	46
3.3	Naapuruston maatilojen yhteistyö	46
3.3.1	Tiedottaminen kylvösuunnitelmista	46
3.3.2	Toimenpiteiden koordinointi	46
3.3.3	Maanviljelijöiden vapaaehtoiset sopimukset tietyn tuotantotyypin vyöhykkeillä	46
3.4	Seurantaohjelmat	46
3.5	Maarekisteri	46
3.6	Kirjanpito	46
3.7	Koulutus ja jatkokoulutus	47
3.8	Tietojen toimitus ja vaihto sekä neuvontapalvelut	47
3.9	Kiistatapauksissa sovellettavat sovittelumenettelyt	47

1. JOHDANTO

1.1 Rinnakkaiselon käsite

Muuntogeenisten organismien (GMO) viljelyllä on EU:ssa todennäköisesti vaikutuksia maataloustuotannon organisaatioon. Yhtäältä muuntogeenisten viljelykasvien mahdollinen adventiivinen (tahaton) esiintyminen muissa kuin muuntogeenisissä viljelykasveissa herättää kysymyksen siitä, miten tuottaja voi valita erilaiset tuotantotyypit. Periaatteessa maanviljelijöiden pitäisi voida viljellä haluamansa tyyppisiä viljelykasveja — muuntogeenisiä, tavanomaisia tai luomulajeja. Mitään näistä maataloustuotannon muodoista ei pitäisi tehdä mahdottomaksi EU:ssa.

Toisaalta kysymys liittyy myös kuluttajien valinnanmahdollisuuksiin. Jotta Euroopan kuluttajilla olisi todellinen mahdollisuus valita muuntogeenisten ja muunlaisten elintarvikkeiden välillä, ei riitä, että jäljitettävyys- ja merkintäjärjestelmät toimivat moitteettomasti, vaan maatalouden on myös tuotettava erityyppisiä hyödykkeitä. Elintarviketeollisuuden kyky tarjota kuluttajille laajoja valikoimia liittyy tiiviisti maatalousalan kykyyn ylläpitää erilaisia tuotantojärjestelmiä.

Rinnakkaiselo liittyy siihen, voivatko maanviljelijät valita käytännössä tavanomaisten viljelykasvien, luomulajien ja muuntogeenisten viljelykasvien tuotannon välillä noudattaen merkintöjä ja/tai puhtautta koskevia lainsäädännöllisiä vaatimuksia.

Se, että muuntogeenisiä organismeja on havaittu esiintyvän tahattomasti yhteisön lainsäädännössä säädetyn kynnysarvon ylittävissä määrin, tuo esiin tarpeen, että viljelykasvit, joiden ei pitänyt sisältää muuntogeenisiä organismeja, olisi merkittävä siten, että ilmoitetaan niiden sisältävän muuntogeenistä viljelykasvia. Tämä voisi johtaa tulojen laskuun, koska viljelykasvin markkinahinta olisi pienempi tai sitä olisi vaikea myydä. Maanviljelijöille voisi lisäksi koitua lisäkuluja, jos he joutuvat ottamaan käyttöön seurantajärjestelmiä ja toteuttamaan toimia minimoidakseen muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien sekoittumista. Rinnakkaiselo liittyy siis muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien sekoittumisen mahdolliseen *taloudelliseen vaikutukseen*, sekoittumisen minimoimiseksi toteutettavien ja toteuttamiskelpoisten toimien yksilöimiseen ja näiden toimien kustannuksiin.

Erityyppisten tuotantomuotojen rinnakkainen käyttö ei ole uusi asia maanviljelyssä. Esimerkiksi siemententuottajilla on paljon kokemusta siementen puhtausvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tarkoitetuista maanviljelykäytänteistä. Muita esimerkkejä maanviljelyn eri tuotantosuuntien erillläänpidosta ovat rehuksi tarkoitettu hammasmaissi, jota viljellään Euroopassa menestyksellisesti rinnakkain useiden kuluttajille tarkoitettujen "erikoismaissilajien" kanssa, sekä tärkkelysteollisuudelle viljeltävä vahamaissi.

1.2 Rinnakkaiselon taloudellisten näkökohtien sekä ympäristö- ja terveysnäkökohtien vertailu

On tärkeää erottaa selvästi toisistaan rinnakkaiselon taloudelliset näkökohdat ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön direktiivissä 2001/18/EY käsitellyt ympäristö- ja terveysnäkökohdat.

Direktiivissä 2001/18/EY säädetyn menettelyn mukaisesti luvan myöntäminen GMO:ien tarkoitukselliseen levittämiseen ympäristöön edellyttää kattavaa terveys- ja ympäristöriskien arviointia. Riskinarvioinnin tulos voi olla jokin seuraavista:

— tunnistetaan sellainen ympäristöön tai terveyteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen riski, jota ei voida käsitellä; tässä tapauksessa lupaa ei myönnetä,

— ympäristöön tai terveyteen kohdistuvien haitallisten vaikutusten riskejä ei ole tunnistettu; tässä tapauksessa lupa myönnetään ilman, että edellytetään muita toimenpiteitä kuin ne, joista lainsäädännössä erityisesti säädetään,

— riskejä on tunnistettu, mutta niitä voidaan käsitellä asianmukaisilla toimenpiteillä (esimerkiksi eristämällä viljelmät fyysisesti toisistaan ja/tai seurannan avulla); tässä tapauksessa luvassa on mainittava, että toimenpiteitä ympäristöriskien torjumiseksi on toteutettava.

Jos ympäristö- tai terveysriski tunnistetaan sen *jälkeen* kun lupa on myönnetty, voidaan käynnistää direktiivin 23 artiklassa säädetyssä suojalausekkeessa tarkoitettu menettely luvan peruuttamiseksi tai sen ehtojen muuttamiseksi.

Koska EU:ssa saa viljellä vain luvan saaneita GMO:eja, ja direktiivissä 2001/18/EY jo säädetään ympäristö- ja terveysnäkökohdista, rinnakkaiselon ratkaisemattomat kysymykset koskevat muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien sekoittumisen *taloudellisia* näkökohtia ([1]).

([1]) Jotta GMO:eja voidaan viljellä EU:ssa, sille on täytynyt myöntää lupa *viljelyyn* direktiivin 2001/18/EY mukaisesti.

1.3 Rinnakkaiseloa koskeva pyöreän pöydän keskustelu

Euroopan komissio isännöi Brysselissä 24. huhtikuuta 2003 pyöreän pöydän keskustelua, jossa tarkasteltiin muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien rinnakkaiseloa koskevien tuoreimpien tutkimusten tuloksia. Keskusteluissa keskityttiin rinnakkaiseloa koskeviin kysymyksiin, joita on tullut esiin, kun EU:ssa on ruvettu viljelemään muuntogeenistä maissia ja rapsia. Asiantuntijat esittivät tutkimustuloksia, joista sitten keskusteltiin lukuisien sidosryhmien, kuten maanviljelyssektorin, teollisuuden, kansalaisjärjestöjen, kuluttajajärjestöjen ja muiden tahojen edustajien kanssa. Keskusteluissa pyrittiin käytännön maanviljelykokemuksien pohjalta löytämään tieteellinen ja tekninen perusta kaikille agronomisille tai muille toimenpiteille, joita mahdollisesti on toteutettava, jotta voitaisiin helpottaa näiden eri tyyppisten maanviljelytuotantotapojen kestävää yhteiseloa.

Tässä esitettävät ohjeet perustuvat kyseisen pyöreän pöydän keskusteluihin. Yhteenveto, jonka ryhmä keskusteluihin osallistuneita tutkijoita on laatinut, on saatavilla Internet-osoitteesta http://europa.eu.int/comm/research/biosociety/index.

1.4 Toissijaisuusperiaatteen noudattaminen

Euroopan maanviljelijöiden työolot ovat hyvin erilaiset. Maatilojen ja peltojen koot, tuotantojärjestelmät, vuoroviljelytavat ja viljelyjärjestelmät ja myös luonnonolosuhteet vaihtelevat erittäin paljon Euroopan eri puolilla. Tämä vaihtelu on otettava huomioon, kun rinnakkaiselotoimenpiteitä suunnitellaan, toteutetaan, seurataan ja koordinoidaan. Toimenpiteiden täytyy sopia alueen maatilarakenteeseen, maataloustuotantojärjestelmiin, viljelyjärjestelmiin ja luonnonolosuhteisiin.

Tämän vuoksi komissio totesi kokouksessaan 5. maaliskuuta 2003, että sen mielestä on paras jättää jäsenvaltioiden huoleksi kehittää ja toteuttaa rinnakkaiseloa varten tarvittavat hallinnointitoimenpiteet. Komissio huolehtisi sen sijaan yhteisössä ja kansainvälisellä tasolla meneillään oleviin tutkimuksiin perustuvien relevanttien tietojen keräämisestä ja koordinoinnista, ja se laatisi ja antaisi ohjeita, minkä olisi määrä auttaa jäsenvaltioita selvittämään parhaat käytänteet rinnakkaiseloa varten.

Rinnakkaiseloon liittyvät strategiat ja parhaat käytänteet on kehitettävä ja toteutettava kansallisella tai alueellisella tasolla. Maanviljelijöiden ja muiden sidosryhmien on osallistuttava siihen, ja kansalliset ja alueelliset tekijät on otettava huomioon.

1.5 Ohjeiden tarkoitus ja soveltamisala

Seuraavassa annettavat ohjeet, jotka esitetään jäsenvaltioille osoitettujen suositusten muodossa ja jotka eivät siis ole sitovia, olisi nähtävä edellä selostetussa yhteydessä. Ohjeiden soveltamisala ulottuu viljelykasvintuotannosta maatilalla aina ensimmäiseen myyntipisteeseen asti eli ”siemenestä siiloon” ([1]).

Ohjeiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita kehittämään kansallisia strategioita ja lähestymistapoja viljelykasvien rinnakkaiseloa varten. Niissä keskitytään pääasiassa teknisiin ja menettelykysymyksiin ja luetellaan yleiset periaatteet ja näkökohdat, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vahvistaa rinnakkaiseloon sovellettavat parhaat käytänteet.

Ohjeissa ei ole tarkoitus antaa yksityiskohtaisia määräyksiä, joita voitaisiin suoraan soveltaa jäsenvaltioissa. Monet näistä tekijöistä, jotka ovat tärkeitä kehitettäessä parhaita käytänteitä rinnakkaiseloon, riippuvat kansallisista ja alueellisista olosuhteista, jotta ne olisivat sekä toimivia että kustannustehokkaita.

Lisäksi hoitosuunnitelmien ja parhaiden käytänteiden kehittäminen rinnakkaiseloon on muuttuva prosessi, jossa pitäisi olla mahdollisuus tehdä myöhemmin muutoksia ja ottaa huomioon tieteen ja tekniikan uudet aikaansaannokset.

2. YLEISET PERIAATTEET

Tässä jaksossa esitetään yleiset periaatteet ja näkökohdat, jotka jäsenvaltioiden olisi hyvä ottaa huomioon kehittäessään kansallisia strategioita ja parhaita käytänteitä viljelykasvien rinnakkaiseloa varten.

2.1 Rinnakkaiselostrategioiden kehittämisen periaatteet

2.1.1 *Avoimuus ja sidosryhmien mukanaolo*

Rinnakkaiseloon sovellettavat kansalliset strategiat ja parhaat käytänteet olisi kehitettävä yhteistyössä kaikkien tärkeiden sidosryhmien kanssa avoimuutta noudattaen. Jäsenvaltioiden pitäisi huolehtia siitä, että niiden päättämistä rinnakkaiseloa koskevista toimenpiteistä tiedotetaan riittävästi.

([1]) Ohjeet koskevat kaupallista siemenien ja viljelykasvien tuotantoa. Ne eivät koske koetarkoituksessa ympäristöön levitettyjä muuntogeenisiä viljelykasveja.

2.1.2 *Tieteeseen perustuvat päätökset*

Rinnakkaiseloon sovellettavissa toimenpiteissä olisi hyödynnettävä parasta käytettävissä olevaa tieteellistä näyttöä muuntogeenisten ja muiden viljelykasvilajien sekoittumisen todennäköisyydestä ja sekoittumisen lähteistä. Muuntogeenisten ja muiden viljelykasvilajien viljelyn pitäisi olla sallittua, ja samalla on varmistettava, että tavanomaisissa viljelykasvilajeissa ei ole muuntogeenisiä organismeja niitä raja-arvoja ylittävissä määrin, jotka on vahvistettu yhteisön lainsäädännössä muuntogeenisten elintarvikkeiden, rehujen ja siementen suhteen säädetyissä merkintöjä ja puhtautta koskevissa vaatimuksissa.

Käytettävissä olevaa tieteellistä näyttöä olisi jatkuvasti arvioitava ja päivitettävä ottaen huomioon koetarkoituksia ja kauppaa varten viljeltyjä muuntogeenisiä viljelykasvilajeja koskevien seurantatutkimusten tulokset samoin kuin kenttäkokeilla validoitujen uusien selvitysten ja mallien avulla saadut löydökset.

2.1.3 *Nykyisistä erillläänpitomenetelmistä ja/tai -käytänteistä saatujen kokemusten hyödyntäminen*

Rinnakkaiselotoimenpiteissä olisi hyödynnettävä ja otettava huomioon nykyisin käytetyt erillläänpitokäytänteet ja -menetelmät sekä kokemus, joka maanviljelyssä on saatu alkuperävarmennettujen viljelykasvilajikkeiden käsittelystä ja siementuotantokäytänteistä.

2.1.4 *Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen*

Rinnakkaiselotoimenpiteiden olisi oltava toimivia ja kustannustehokkaita sekä suhteellisuusperiaatteen huomioon ottavia. Toimenpiteiden ei pitäisi mennä pidemmälle kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että tahattomat muuntogeenisten organismien jäljet pysyvät yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen toleranssirajojen alapuolella. Toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, ettei maanviljelijöille, siementuottajille, osuuskunnille ja muille minkä tahansa tyyppisen tuotannon kanssa tekemisissä oleville toimijoille aiheudu kohtuutonta taakkaa.

Toimenpiteitä harkittaessa olisi otettava huomioon alueelliset ja paikalliset rajoitukset ja tilanteet sekä kyseisen viljelykasvilajin ominaisuudet.

2.1.5 *Sopiva sovellusmittakaava*

Kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja on tarkasteltava, mutta etusija olisi annettava maatilakohtaisille toimenpiteille ja toimenpiteille, joiden tarkoituksena on koordinointi naapuritilojen välillä.

Alueellisen tason toimenpiteitä voidaan harkita. Tällaisia toimenpiteitä olisi sovellettava vain erityisiin viljelykasvilajeihin, joiden viljely ei sovi rinnakkaiseloon, ja niiden maantieteellinen mittakaava olisi oltava mahdollisimman rajoitettu. Aluekohtaisia toimenpiteitä tulisi harkita vain, mikäli riittäviä puhtaustasoja ei voida muuten saavuttaa. Ne olisi perusteltava erikseen kullekin viljelykasvilajille ja tuotantotyypille (esimerkiksi siementuotanto vs. viljelykasvintuotanto).

2.1.6 *Toimenpiteiden eriyttäminen*

Rinnakkaiseloon sovellettavissa parhaissa käytänteissä olisi otettava huomioon erot viljelykasvilajien, lajikkeiden ja tuotantotyyppien (esimerkiksi viljelykasvin tai siementen tuotanto) välillä. Myös sellaisten alueellisten näkökohtien (esimerkiksi ilmasto-olot, pinnanmuodostus, vuoroviljely ja viljelyjärjestelmät, maatilarakenne, viljelykasvikohtaisen muuntogeenisen organismin osuus alueella) väliset erot, jotka voivat vaikuttaa muuntogeenisten ja muiden viljelykasvilajien sekoittumisen tasoon, olisi otettava huomioon toimenpiteiden soveltuvuuden varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden olisi keskityttävä ensin sellaisiin viljelykasvilajeihin, joille on jo hyväksytty muuntogeenisiä lajikkeita, tai joiden hyväksyminen on lähellä, ja joita todennäköisesti viljellään merkittävässä määrin niiden alueella.

2.1.7 *Toimenpiteiden toteutus*

Kansallisissa rinnakkaiselostrategioissa olisi varmistettava, että kaikentyyppistä tuotantoa harjoittavien maanviljelijöiden edut otetaan tasapuolisesti huomioon. Maanviljelijöitä olisi kannustettava yhteistyöhön.

Jäsenvaltioita kehotetaan ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla edistetään koordinointia ja vapaaehtoisia järjestelyjä naapuriviljelijöiden välillä. Olisi myös vahvistettava menettelyjä ja sääntöjä siltä varalta, että maanviljelijöiden välillä tulee kiistaa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

Yleisenä periaatteena on uudentyyppisen tuotannon aloittavien maanviljelijöiden velvollisuus toteuttaa geenivirran rajoittamiseksi tarkoitetut toimenpiteet tuotannon aloitusvaiheessa.

Maanviljelijöiden pitäisi voida valita haluamansa tuotantotyyppi ilman että naapuritiloilla jo vakiintuneita tuotantojärjestelyjä tarvitsisi muuttaa.

Maanviljelijöiden, jotka aikovat aloittaa muuntogeenisen viljelykasvin viljelyn tilallaan, olisi ilmoitettava aikeestaan naapuriviljelijöille.

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava rajojen yli ulottuva yhteistyö naapurimaiden kanssa, jotta rinnakkaiselotoimenpiteet toimisivat moitteettomasti raja-alueilla.

2.1.8 *Toteutusvälineiden valinta*

Rinnakkaiseloa varten ei ole *a priori* mitään erityistä suositeltavaa toteuttamistapaa. Jäsenvaltiot saattavat haluta soveltaa useamman tyyppisiä toteuttamistapoja, kuten vapaaehtoisia sopimuksia tai oikeudellisia keinoja, jotka eivät ole sitovia. Jäsenvaltiot voivat myös yhdistellä useita toteutustapoja ja tiukkuusasteeltaan erilaista sääntelyä sen mukaan, miten niillä saataisiin aikaan tosiasiallinen täytäntöönpano ja voitaisiin seurata, arvioida ja valvoa toimenpiteitä.

2.1.9 *Vastuukysymykset*

Valitut toteutuskeinot voivat vaikuttaa sekoittumisesta johtuvan taloudellisen vahingon tapauksessa sovellettavien kansallisten vastuusäännöksien soveltamiseen. Jäsenvaltioita kehotetaan tarkastelemaan vahinkovastuulainsäädäntöään ja selvittämään, tarjoavatko kansalliset lait tässä suhteessa riittävät ja yhtäläiset mahdollisuudet. Maanviljelijöille, siementen toimittajille ja muille toimijoille olisi tiedotettava, mitä vahinkovastuuperusteita heidän maassaan sovelletaan sekoittumisesta aiheutuvan vahingon tapauksessa.

Jäsenvaltiot saattavat haluta tässä yhteydessä tutkia, olisiko mahdollista ja hyödyllistä mukauttaa entisiä vakuutusohjelmia tai ottaa käyttöön uusia.

2.1.10 *Seuranta ja arviointi*

Valittuja toimenpiteitä ja toteutusvälineitä olisi seurattava ja arvioitava jatkuvasti, jotta niiden toimivuus voidaan todentaa ja saadaan tietoja, joiden perusteella toimenpiteitä voidaan ajan mittaan kehittää.

Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tarkoituksenmukaiset valvonta- ja tarkastusjärjestelmät, jotta rinnakkaiselotoimenpiteiden moitteeton toiminta voidaan varmistaa.

Rinnakkaiseloon sovellettavia parhaita käytänteitä olisi tarkistettava säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon tieteen ja tekniikan kehittämät uudet saavutukset, jotka voisivat rinnakkaiseloa helpottaa.

2.1.11 *Tietojen toimittaminen ja vaihto Euroopan tasolla*

Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kansalliset rinnakkaiselostrategiansa ja vahvistamansa yksittäiset toimenpiteet sekä seurannan ja arvioinnin tulokset, sen vaikuttamatta voimassa olevien ilmoittamista koskevan yhteisön lainsäädännön ja menettelyjen noudattamiseen. Komissio koordinoi toimenpiteitä, kokemuksia ja parhaita käytänteitä koskevan jäsenvaltioiden tietojenvaihdon. Ajoissa tehty tietojenvaihto voi luoda yhteisvaikutuksia ja auttaa välttämään tarpeetonta työskentelyn päällekkäisyyttä eri jäsenvaltioissa.

2.1.12 *Tutkimus ja tutkimustulosten yhteiskäyttö*

Jäsenvaltioiden olisi kannustettava ja tuettava yhdessä sidosryhmien kanssa tutkimustoimia, joiden tarkoituksena on lisätä tietoa rinnakkaiselon parhaasta toteuttamistavasta. Jäsenvaltioiden olisi tiedotettava komissiolle tällä alalla käynnissä olevista ja suunnitelluista tutkimustoimista. Tutkimustulosten yhteiskäyttöä jäsenvaltioiden kesken olisi rohkaistava voimakkaasti.

Rinnakkaiseloa koskevia tutkimuksia voidaan tukea myös kuudennesta yhteisön tutkimuspuiteohjelmasta. Yhteinen tutkimuskeskus tekee myös rinnakkaiseloa koskevia tutkimuksia.

Komission on määrä helpottaa tietojenvaihtoa kansallisella ja yhteisön tasolla käynnissä olevista ja suunnitelluista tutkimushankkeista. Tietojenvaihdon avulla voitaisiin parantaa kansallisten tutkimustoimien koordinointia jäsenvaltioiden kesken samoin kuin kuudennessa yhteisön tutkimuspuiteohjelmassa toteutettavien tutkimustoimien kanssa.

2.2 **Tarkasteltavia näkökohtia**

Tässä jaksossa esitetään yleisiä periaatteita ja näkökohtia, jotka jäsenvaltioiden olisi hyvä ottaa huomioon kehittäessään kansallisia strategioita ja parhaita käytänteitä rinnakkaiseloon.

2.2.1 *Saavutettava rinnakkaiselon taso*

Muuntogeenisten ja muiden viljelmien rinnakkaiseloon liittyvä ongelma voi tulla esiin eri tasoilla. Esimerkiksi:

— muuntogeenistä ja muunlaista viljelykasvia tuotetaan samanaikaisesti tai peräkkäisinä vuosina samalla maatilalla,

— muuntogeenistä ja muunlaista viljelykasvia tuotetaan naapuritiloilla samana vuonna,

— muuntogeenistä ja muunlaista viljelykasvia tuotetaan samalla alueella, mutta tiloilla, jotka ovat jonkin matkan päässä toisistaan.

Rinnakkaiseloon sovellettavat toimenpiteet on sovitettava haluttuun rinnakkaiselon tasoon.

2.2.2 *Tahattoman sekoittumisen lähteet*

Muuntogeeniset ja muut viljelykasvilajit voivat sekoittua eri tavoin, muun muassa seuraavasti:

— Siitepöly siirtyy naapuripeltojen välillä lyhempien tai pidempien matkojen päähän (riippuen lajista ja muista geenisiirtoon mahdollisesti vaikuttavista tekijöistä).

— Viljelykasvilajit voivat sekoittua korjuun aikana ja sen jälkeen.

— Korjuun, kuljetuksen ja varastoinnin aikana sekä jossakin määrin eläinten välityksellä voi siirtyä siemeniä tai muuta elinkelpoista kasviainesta.

— Sekoittumista voivat aiheuttaa jääntikasvit (siemenet, jotka jäävät maahan korjuun jälkeen ja tuottavat uusia kasveja seuraavina vuosina). Tämäntyyppinen sekoittuminen voi olla joillakin lajeilla (esimerkiksi rapsilla) merkittävämpää kuin toisilla, mikä riippuu mm. ilmasto-oloista (esimerkiksi maissilla, jonka siemenet eivät kestä pakkasta).

— Siementen epäpuhtaudet voivat aiheuttaa sekoittumista.

On tärkeää huomata, että erilaiset sekoittumislähteet ovat kumuloituvia. Myös ajan mittaan vaikutukset voivat kertyä siemenpankeissa tai tilalla kerätyissä siemenvarastoissa.

2.2.3 *Merkintöihin liittyvät kynnysarvot*

Kansallisissa rinnakkaiseloon liittyvissä strategioissa ja parhaissa käytänteissä olisi viitattava laissa määrättyihin merkintöihin liittyviin kynnysarvoihin ja muuntogeenisiin elintarvikkeisiin, rehuihin ja siemeniin sovellettaviin puhtausvaatimuksiin.

Tällä hetkellä asetuksessa (EY) N:o 1139/98 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 49/2000 ([2]), määritellään merkintöihin liittyväksi kynnysarvoksi elintarvikkeille 1 %. Tulevaisuudessa sekä elintarvikkeita että rehuja koskevien merkintöjen kynnysarvot perustuvat muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annettuun asetukseen. Näitä merkintöihin liittyviä kynnysarvoja sovellettaisiin sekä tavanomaisiin että luomukasveihin. Nykyisellään ei muiden kuin muuntogeenisten organismien tahattomalle esiintymiselle muuntogeenisissä ole laissa määrättyjä kynnysarvoja. Muuntogeenisten lajikkeiden siemeniin sovelletaan yleisiä viljelykasvikohtaisia siementuotannon puhtausvaatimuksia.

Luomuviljelyasetuksessa ([3]) säädetään, ettei luomutuotannossa saa käyttää muuntogeenisiä lajeja. Siis siinä ei voi käyttää ainesta, siemenet mukaan luettuna, joissa merkintöjen mukaan on muuntogeenistä ainesta. Voidaan kuitenkin käyttää sellaisia siemeneriä, joiden muuntogeenisten siementen osuus on alle siemenille määrätyn kynnysarvon. Tällaisten erien merkinnöissä ei tarvitse olla mainintaa muuntogeenisestä aineksesta. Luomuviljelyasetuksessa annetaan mahdollisuus vahvistaa erityinen kynnysarvo muuntogeenisten väistämätöntä läsnäoloa varten, mutta mitään kynnysarvoa ei ole asetettu. Kun sellaista erityistä kynnysarvoa ei ole, sovelletaan yleisiä kynnysarvoja.

2.2.4 *Viljelykasvilaji- ja -lajikespesifisyys*

— Viljelykasvilajispesifinen risteytymisaste muiden lajien kanssa. Esimerkiksi vehnä, ohra ja soijapavut ovat pääasiassa itsepölytteisiä, kun taas maissi, sokerijuurikas ja ruis ovat ristipölytteisiä.

— Viljelykasvispesifiset ristipölytysmuodot (toisin sanoen tuuli, hyönteiset).

— Viljelykasvispesifinen potentiaali jääntikasvien muodostamiseen, ja miten pitkän aikaa siemenet säilyvät maassa elinkelpoisina.

([1]) EYVL L 159, 3.6.1998, s. 4.
([2]) EYVL L 6, 11.1.2000, s. 13.
([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1804/1999 (EYVL 222, 24.8.1999, s. 1.

— Laji- ja lajikespesifinen ristipölytyspotentiaali lähisukulaiskasvien, sekä viljeltyjen että luonnonvaraisten kanssa. Siihen vaikuttavat muun muassa itse- ja ristipölytysaste, kukkien vastaanottavaisuus siitepölyn vapautumisen aikaan sekä yhteensopivuus siitepölyn ja vastaanottajakasvin emin vartalon välillä.

— Siitepölyn lähteen ja vastaanottavien kasvien kukkimisajankohta ja kuinka paljon nämä osuvat päällekkäin.

— Siitepölyn elinkelpoisuusaika, mikä riippuu kasvilajista ja lajikkeesta sekä ympäristöoloista, kuten ilmankosteudesta.

— Siitepölyn välinen kilpailu, johon vaikuttavat siitepölyn muodostuminen vastaanottavissa kasveissa ja siitepölyn lähteen synnyttämä siitepölypaine. Se voi riippua kasvilajikkeesta. Hybridikasvin tuotannossa voi muodostua suuri määrä steriilejä koiraspuolisia kasveja, jotka eivät tuota omaa siitepölyä, minkä vuoksi ulkopuolinen siitepölypaine vaikuttaa niihin enemmän.

— Rehuntuotanto verrattuna jyvien tuotantoon (esimerkiksi säilörehumaissi ja jyvämaissi): erot tuotantojärjestelmässä ja viljelyprosessin kestossa.

— Se, missä määrin siitepölyvirran kautta tapahtuva geenivaihto vaikuttaa sekoittumisasteeseen korjatussa viljelykasvissa. Esimerkiksi korjatuissa perunoissa tai punajuurissa ei näy vaikutusta. Säilörehumaissintuotannossa korjattu materiaali koostuu vaihtelevassa määrin maissintähkistä, joihin geenivaihto voi vaikuttaa, ja muusta kasviaineksesta, jossa vaikutusta ei ole.

2.2.5 *Viljelykasvin tuotanto verrattuna siementen tuotantoon*

— Viljelykasvin tuotantoa ja siementen tuotantoa varten on säädetty erilaiset merkintöihin liittyvät kynnysarvot.

— Siementen tuotantoon annetaan erityistä lainsäädäntöä, jota parhaillaan valmistellaan komissiossa.

2.2.6 *Alueelliset näkökohdat*

— Viljelykasvikohtaisten GMO:ien osuus alueella.

— Niiden viljelykasvilajikkeiden (muuntogeeniset ja muut) lukumäärä ja tyyppi, joita on määrä viljellä lähekkäin tietyllä alueella.

— Alueen peltojen muoto ja koko. Pienille pelloille tulee suhteellisesti enemmän siitepölyä kuin suurille pelloille.

— Yksittäisille tiloille kuuluvien peltojen pirstoutuminen ja maantieteellinen hajaantuminen.

— Alueen maatilan hoitokäytänteet.

— Alueen vuoroviljely- ja muut viljelyjärjestelmät, kunkin kasvilajin siementen pitkäikäisyys mukaan luettuna.

— Pölyttäjien (hyönteiset ym.) aktiivisuus, käyttäytyminen ja populaatiokoko.

— Ilmasto-olot (esimerkiksi sademäärän jakautuminen, kosteus, tuulen suunta ja voimakkuus, ilman ja maaperän lämpötila), jotka vaikuttavat pölyttäjien aktiivisuuteen ja siitepölyn kulkeutumiseen ilmassa ja voivat vaikuttaa siihen, minkä tyyppisiä kasveja viljellään, viljelyn aloituspäivämäärään ja kestoon, tuotantokiertojen vuosittaiseen määrään jne.

— Viljelymaan pinnanmuodostus (esimerkiksi laaksot tai vesistöt vaikuttavat ilmavirtauksiin ja tuulien voimakkuuteen).

— Ympäröivät rakenteet, kuten pensasaidat, metsät, viljelemättömät alueet, sekä peltojen sijoittautuminen tilaan.

2.2.7 *Geenien risteytymisen esteet*

Geenivirtaa vähentävät biologiset menetelmät voivat vähentää ristipölyttymisen riskiä (esim. apomiksia eli suvuton siementuotanto, sytoplasmaattinen koirassteriliteetti, kloroplastin muuntaminen).

3. OHJEELLINEN LUETTELO RINNAKKAISELOON LIITTYVISTÄ TOIMENPITEISTÄ

Tässä jaksossa esitetään alustava luettelo maatiloilla ja muualla toteutettavista rinnakkaiseloon liittyvistä toimenpiteistä, jotka voidaan eri määrissä ja erilaisina yhdistelminä sisällyttää rinnakkaiseloon liittyviin kansallisiin strategioihin ja parhaisiin käytänteisiin.

3.1 Toimenpiteiden tehostusvaikutus

Toimenpiteet, joilla estetään siitepölyn virtaaminen naapuripelloille, ovat jossain määrin toisiaan tehostavia, ja niillä voi olla myös yhteisvaikutuksia. Esimerkiksi samalla viljelykasvilla olevien peltojen välisiä vähimmäiseristysetäisyyksiä voidaan pienentää, jos samalla toteutetaan muita sopivia toimenpiteitä (suunnitellaan erilaiset kukinta-ajankohdat, käytetään lajikkeita, joiden siitepölyntuotanto on alentunut, käytetään siitepölyansoja, aitarivistöjä jne.).

Toimenpiteiden toimivuuteen ja kustannustehokkuuteen vaikuttavat 2 jakson 2 kohdassa mainitut tekijät. Vaikutukset voivat erota merkittävästi viljelykasvista toiseen ja alueesta toiseen.

3.2 Maatilalla toteutettavat toimenpiteet

3.2.1 *Kylvämisen, istuttamisen ja maaperänhoidon valmistelu*

— Saman lajin ja tapauksesta riippuen saman suvun [1] muuntogeenisten ja muiden kasvien peltojen väliset eristysetäisyydet:
  — Eristysetäisyydet olisi määriteltävä kasvin risteytymispotentiaalin perusteella. Ristipölytteisillä kasveilla, kuten rapsilla, tarvitaan pitkiä etäisyyksiä. Sellaisille itsepölytteisille kasveille, joista satona ei korjata siemeniä, kuten punajuuret ja perunat, voidaan käyttää lyhyempiä etäisyyksiä. Eristysetäisyyksien pitäisi minimoida muttei välttämättä poistaa kokonaan siitepölyn kulkeutumisen avulla tapahtuvaa geenivirtaa. Tavoitteena on varmistaa toleranssikynnyksen alapuolella oleva epätoivotun aineksen tahaton läsnäolo.
  — Jos on määrätty erilaisia kynnysarvoja, esimerkiksi viljelykasvintuotantoa ja siemententuotantoa varten, on kynnysarvoja mukautettava sen mukaisesti.

— Puskurivyöhykkeet (myös viljelymaan poistaminen viljelystä), jotka ovat eristysetäisyyksien vaihtoehto tai niitä täydentävä keino.

— Siitepölyansat tai esteet (esimerkiksi aitarivistöt).

— Sopivat vuoroviljelyjärjestelmät (esimerkiksi vuorottelun pidentäminen ottamalla viljeltäväksi kevätviljelykasvi, jossa jääntikasvit eivät pysty kukkimaan, tai vähimmäisajanjaksojen määrääminen saman lajin ja myös saman suvun tiettyjen eri lajien muuntogeenisten ja muiden lajikkeiden viljelyn välille).

— Sadontuotantokierron suunnittelu (esimerkiksi istutusjärjestelyt eri kukinta- ja sadonkorjuuajanjaksoja varten).

— Siemenpankin koon pienentäminen asianmukaisen maanmuokkauksen ansiosta (esimerkiksi välttämällä auransiipikyntöä rapsinkorjuun jälkeen).

— Populaatioiden käsittely peltojen reunoilla käyttäen asianmukaisia viljelymenetelmiä, valikoivia kasvinsuojeluaineita tai yhdennetyn rikkakasvintorjunnan menetelmiä.

— Optimaalisten kylvöajankohtien ja asianmukaisten viljelytekniikoiden valitseminen, jotta kasveja karkaisi mahdollisimman vähän.

— Huolellinen siementen käsittely sekoittumisen estämiseksi, mukaan luettuna erilaisille siemenille erilaiset pakkaukset ja pakkausmerkinnät sekä erilliset varastot.

— Vähän siitepölyä tuottavien lajikkeiden tai steriilien koiraspuolisten lajikkeiden valinta.

— Kylvökoneiden puhdistaminen ennen käyttöä ja sen jälkeen, etteivät edellisen käytön jäljeltä jääneet siemenet siirry eteenpäin eivätkä siemenet leviä maatilalla suunnittelemattomasti.

— Samoja kylvökoneita saavat käyttää vain samaa tuotantotyyppiä harjoittavat viljelijät.

— Estetään siementen variseminen pellolle mennessä ja sieltä tullessa sekä peltojen reunoilla.

— Jääntikasveja valvotaan ja/tai ne hävitetään. Tämä voidaan yhdistää sopiviin kylvöajankohtiin seuraavalla viljelykaudella jääntikasvien kehittymisen välttämiseksi.

3.2.2 *Sadonkorjuu ja peltojen käsittely sadonkorjuun jälkeen*

— Siemeniä otetaan talteen vain sopivilta pelloilta ja peltoalueilta (esimerkiksi peltojen keskeltä).

— Minimoidaan siementen hävikki sadonkorjuun aikana (esimerkiksi optimoimalla sadonkorjuuajankohta siementen varisemisen minimoimiseksi).

— Korjuukoneet puhdistetaan ennen käyttöä ja sen jälkeen, etteivät edellisen käytön jäljeltä jääneet siemenet siirry eteenpäin eivätkä siemenet leviä suunnittelemattomasti.

— Samoja korjuukoneita saavat käyttää vain samaa tuotantotyyppiä harjoittavat viljelijät.

— Jos katsotaan, etteivät muut toimenpiteet riitä pitämään tahatonta esiintymistä merkintäkynnysarvojen alapuolella, peltojen reunoilta voidaan sato korjata erikseen muusta pellosta. Pääasiallinen sato on sitten pidettävä erillään peltojen laidoilta korjatusta sadosta.

[1] Suku tarkoittaa ryhmää sukulaislajeja.

3.2.3 *Kuljetus ja varastointi*

— Varmistetaan muuntogeenisen ja muun sadon fyysinen erillläänolo sadonkorjuun jälkeen ensimmäiseen myyntipisteeseen asti.

— Siementen varastoinnissa käytetään asianmukaisia järjestelyjä ja käytänteitä.

— Vältetään siementen varisemista kuljetettaessa korjattua satoa tilalla ja tilalta ensimmäiseen myyntipisteeseen.

3.2.4 *Peltojen seuranta*

Seurataan paikkoja, joissa siemeniä voi varista, peltoja ja peltojen reunoja jääntikasvien muodostumisen varalta.

3.3 **Naapuruston maatilojen yhteistyö**

3.3.1 *Tiedottaminen kylvösuunnitelmista*

Tiedotetaan seuraavan kasvukauden istutussuunnitelmista merkityksellisen kokoisen alueen sisällä sijaitseville tiloille. Kylvösuunnitelmista olisi ilmoitettava ennen kuin seuraavan kasvukauden siemenet tilataan.

3.3.2 *Toimenpiteiden koordinointi*

— Eri maatilojen peltoja voidaan vapaaehtoisesti ryhmittää samanlaisten kasvilajikkeiden (muuntogeeniset, tavanomaiset tai luomukasvit) viljelyä varten tietyllä tuotantoalueella.

— Käytetään kasvilajikkeita, joiden kukinta-ajat eroavat toisistaan.

— Järjestetään kylvöajankohdat siten, että vältetään ristipölytys kukinnan aikana.

— Koordinoidaan vuoroviljely.

3.3.3 *Maanviljelijöiden vapaaehtoiset sopimukset tietyn tuotantotyypin vyöhykkeillä*

Naapuruston viljelijäryhmät voivat pienentää huomattavasti muuntogeenisten ja muiden viljelmien erillläänpitoon liittyviä kustannuksia, jos he koordinoivat tuotantonsa vapaaehtoisilla sopimuksilla.

3.4 **Seurantaohjelmat**

— Otetaan käyttöön ilmoitusjärjestelmiä, jotka rohkaisevat viljelijöitä ilmoittamaan rinnakkaiselotoimenpiteiden toteuttamisessa mahdollisesti ilmenevistä odottamattomista ongelmista.

— Käytetään seurannasta saatua palautetta perustana rinnakkaiseloon liittyvien kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden lisäkehittämiselle.

— Perustetaan toimivia valvontaohjelmia ja/tai valvontaelimiä, jotka seuraavat kriittisiä valvontakohteita rinnakkaiseloon liittyvien toimenpiteiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

3.5 **Maarekisteri**

— Direktiivin 2001/18/EY 31 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti perustettu rekisteri voi olla hyödyllinen väline muuntogeenisten viljelykasvien alalla tapahtuvan kehityksen seuraamiseksi. Se voi olla myös viljelijöille hyödyllinen paikallisten tuotantojärjestelyjen koordinoimisessa ja eri tyyppisiin viljelykasvilajeihin liittyvän kehityksen seurannassa. Rekisterin ohella voisi käytössä olla GPS-järjestelmään perustuva kartta muuntogeenisistä, tavanomaisista ja luomupelloista. Tiedot voisivat olla julkisesti saatavilla Internetissä tai muiden viestintäkanavien välityksellä.

— Luodaan tunnistusjärjestelmä pelloille, joilla viljellään muuntogeenisiä kasveja.

3.6 **Kirjanpito**

Kehitetään järjestelyjä, joiden avulla maatiloilla voidaan pitää kirjaa seuraavista asioista:

— viljelyprosessi ja muuntogeenisten viljelykasvilajien käsittely, varastointi, kuljetus ja markkinoille saattaminen. Viljelijöillä on lain mukaan oltava käytettävissä järjestelmä, jossa yksilöidään, mistä he ovat saaneet muuntogeeniset organismit ja kenelle he ovat toimittaneet niitä, mukaan luettuna muuntogeeniset viljelykasvilajit ja siemenet. Tämä toteutetaan, kun muuntogeenisten organismien jäljitettävyyttä ja pakkausmerkintöjä koskeva lainsäädäntöehdotus on annettu ([1]),

— maatilalla käyttöön otetut rinnakkaiseloon liittyvät käytänteet.

([1]) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi geneettisesti muunnettujen organismien jäljitettävyydestä ja merkinnöistä ja geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta (KOM(2001) 182 lopullinen).

3.7 **Koulutus ja jatkokoulutus**

Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava järjestämään maanviljelijöille vapaaehtoista tai pakollista koulutusta ja jatkokoulutusta, jotta viljelijöiden ja muiden tahojen tietoisuus näistä kysymyksistä lisääntyisi. Jäsenvaltioiden on myös tarjottava teknistä tietoa rinnakkaiseloon liittyvien toimenpiteiden toteuttamisesta. Tähän voi kuulua erikoistuneen henkilöstön kouluttaminen, joka voisi sittemmin neuvoa maanviljelijöitä rinnakkaiseloon liittyvien toimenpiteiden suhteen.

3.8 **Tietojen toimitus ja vaihto sekä neuvontapalvelut**

— Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maanviljelijöille tiedotetaan kattavasti seurauksista, joita aiheutuu tietyntyyppisen (muuntogeenisen tai muun) tuotannon aloittamisesta. Heille on tiedotettava erityisesti velvollisuuksista rinnakkaiseloon liittyvien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja vahinkovastuusäännöistä, joita sovelletaan, jos sekoittumisesta aiheutuu taloudellista vahinkoa.

— Kaikille kysymykseen tuleville toimijoille on annettava riittävästi tietoa rinnakkaiseloon liittyvien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta. Yksi keino, jolla tällaista erityistietoa voitaisiin levittää, olisi vaatia, että siementen toimittaja liittää tiedot siemeneriin.

— Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava toimivaa ja säännöllistä tietojenvaihtoa ja verkottumista maanviljelijöiden ja muiden sidosryhmien välillä.

— Jäsenvaltioiden olisi harkittava sellaisten Internet-pohjaisten tai puhelimitse toimivien tietopalvelupisteiden (”GMO-puhelin”) perustamista, jossa vastattaisiin erityisiin tietopyyntöihin ja neuvottaisiin viljelijöitä ja muita toimijoita muuntogeenisiin organismeihin liittyvissä teknisissä, kaupallisissa ja oikeudellisissa kysymyksissä.

3.9 **Kiistatapauksissa sovellettavat sovittelumenettelyt**

Jäsenvaltioita kehotetaan ottamaan käyttöön sovittelumenettelyjä, joilla ratkaistaisiin rinnakkaiseloon liittyvien toimenpiteiden toteuttamista koskevat naapuriviljelijöiden väliset erimielisyydet.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä heinäkuuta 2003,

satamastapoissaolon lisäpäivien tilapäisestä myöntämisestä puomitrooleja käyttäville Alankomaiden kalastusaluksille

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2636)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2003/557/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1091/2003 ([2]), ja erityisesti sen liitteessä XVII olevan 6 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä XVII määritellään kuinka monta päivää tietyt yhteisön kalastusalukset saavat olla poissa satamasta tietyillä maantieteellisillä alueilla.

(2) Mainitun liitteen 6 kohdan c alakohdan mukaisesti komissio voi käytöstäpoistamisohjelmissa vuonna 2002 ja 2003 saavutettujen tai odotettujen tulosten perusteella myöntää niille aluksille, joita liitteen säännökset koskevat, lisämäärän päiviä, joina alus voi olla poissa satamasta, kun sillä pidetään 4 kohdassa määriteltyjä pyydyksiä.

(3) Alankomaat on toimittanut silmäkooltaan vähintään 80 mm:n puomitrooleja käyttävien alusten vuoden 2002 käytöstäpoistamisohjelmaansa koskevat tiedot.

(4) Toimitettujen tietojen perusteella mainitunkaltaisia pyydyksiä käyttäville Alankomaiden aluksille olisi myönnettävä tilapäisesti kaksi lisäpäivää merellä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Myönnetään silmäkooltaan vähintään 80 mm:n puomitrooleja käyttäville Alankomaiden aluksille asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä XVII olevan 2 kohdan a ja b alakohdassa määritellyille alueille tilapäisesti kaksi lisäpäivää kunakin kalenterikuukautena mainitussa liitteessä olevan 6 kohdan a alakohdassa vahvistettujen päivien lisäksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.
([2]) EUVL L 157, 26.6.2003, s. 1.

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 25 päivänä heinäkuuta 2003,

soittajan sijaintitietojen käsittelystä sähköisen viestinnän verkoissa paikantamisella laajennettuja hätäpuhelupalveluja varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2657)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/558/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY ('puitedirektiivi') [1] ja erityisesti sen 19 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhtenäisen Euroopan hätänumeron käyttöön ottamisesta tehdyssä päätöksessä 91/396/ETY [2] vaaditaan jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että numero 112 otetaan yhtenäisenä Euroopan hätänumerona käyttöön yleisissä puhelinverkoissa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 tai tietyin ehdoin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1996.

(2) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetussa direktiivissä 2002/22/EY ('yleispalveludirektiivissä') [3] vaaditaan, että yleisiä puhelinverkkoja tarjoavat operaattorit (jäljempänä 'operaattorit') antavat, siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista, kaikkien eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettujen puhelujen osalta hätätapauksia käsitteleville viranomaisille mahdollisuuden paikantaa soittajan sijainti. Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla direktiivissä 2002/58/EY ('sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivissä') [4] säädetään, että yleisen viestintäverkon tarjoaja voi ohittaa kutsuvan tilaajan tunnistuksen eston ja paikkatietojen käsittelyä koskevan tilaajan tai käyttäjän väliaikaisen kiellon tai suostumuksen puuttumisen liittymäkohtaisesti hätäpuheluihin vastaamiseksi tällaisia puheluja käsitteleville organisaatioille, jotka jäsenvaltiot ovat sellaisiksi tunnustaneet, mukaan lukien lainvalvontaviranomaiset, sairaankuljetuspalvelut ja palokunnat.

(3) Vaikka tämä suositus koskee paikantamisella laajennettua hätänumeroa 112, katsotaan, että rinnakkaiset kansalliset hätänumerot laajennetaan samoilla toiminnoilla ja samojen periaatteiden mukaisesti. Tämä suositus ei koske yksityisiä televiestintäjärjestelmiä ylläpitäviä organisaatioita.

(4) Jotta E112-palvelujen toteuttaminen onnistuisi koko yhteisössä, on ratkaistava toteuttamista koskevia kysymyksiä ja koordinoitava uusien järjestelmien käyttöönoton aikatauluja. Sijaintitietojen käyttöä koordinoiva CGALIES-työryhmä, jonka komissio perusti toukokuussa 2000 julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyönä, on tarjonnut eri toimijoille mahdollisuuden keskustella ja sopia yhdenmukaisen ja oikea-aikaisen toteuttamisen periaatteista.

(5) CGALIES-työryhmän suosituksen mukaan yleisten puhelinverkkojen tai -palvelujen operaattoreiden tulisi parhaansa mukaan pyrkiä määrittämään ja välittämään mahdollisimman luotettavat sijaintitiedot kaikista eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitetuista puheluista.

(6) E112-palvelujen käyttöönottovaiheen aikana parhaan pyrkimyksen periaatetta pidetään suositeltavampana kuin sitä, että sijainnin määrittämiselle määrätään erityiset suorituskykyominaisuudet. Kun hätäkeskukset ja hätäpalvelut hankkivat käytännön kokemusta paikantamisesta, vaatimukset kuitenkin täsmentyvät. Lisäksi paikantamisteknologia kehittyy edelleen sekä matkaviestintä- että satelliittipaikantamisjärjestelmissä. Siksi parhaan pyrkimyksen periaatetta on tarkistettava alkuvaiheen jälkeen.

(7) Kaikkien jäsenvaltioiden kannalta on tärkeää kehittää yhteisiä teknisiä ratkaisuja ja käytäntöjä E112-palvelujen tarjoamiselle. Yhteisiä teknisiä ratkaisuja tulisi kehittää eurooppalaisten standardointielinten kautta, jotta voidaan helpottaa E112:n käyttöönottoa, luoda yhteentoimivia ratkaisuja ja alentaa EU:lle koituvia toteuttamiskustannuksia.

[1] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.
[2] EYVL L 217, 6.8.1991, s. 31.
[3] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 31.
[4] EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(8) Yhdenmukainen Euroopan laajuinen ratkaisu turvaisi yhteentoimivuuden kehittyneille turvallisuussovelluksille, kuten puhelujen manuaaliselle tai automaattiselle jäljittämiselle ajoneuvossa sijaitsevan telemaattisen päätelaitteen avulla. Nämä puhelut voivat antaa lisätietoa, kuten matkustajien määrän autossa tai linja-autossa, kompassisuunnan, törmäystunnistimen indikaattoriarvot, vaarallisen lastin tyypin tai ajajien ja matkustajien terveystiedot. Euroopassa on runsaasti rajat ylittävää liikennettä, minkä vuoksi yhteinen tiedonsiirtoyhteiskäytäntö on käynyt yhä tarpeellisemmaksi tietojen ohjaamiseksi hätäkeskuksiin ja hätäpalveluihin siten, että vältetään väärinkäsitykset ja väärät tulkinnat.

(9) Järjestelyt sijaintitietojen välittämiseksi operaattoreilta hätäkeskuksille tulisi kehittää avoimesti ja syrjimättömästi, mukaan luettuina tarvittaessa kustannusnäkökohdat.

(10) Laajennettujen hätäpuhelupalvelujen tuloksellinen toteuttaminen edellyttää, että yleisen puhelinverkon tai puhelupalvelujen operaattorin määrittämä soittajan sijainti toimitetaan automaattisesti mihin tahansa sopivaan hätäkeskukseen, joka pystyy vastaanottamaan ja käyttämään sijaintitietoja.

(11) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetussa direktiivissä 2002/58/EY ('sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivissä') vaaditaan yleisesti, että henkilöiden yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa kunnioitetaan täydellisesti ja että tätä varten on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet. Siinä kuitenkin sallitaan, että hätäpalvelut voivat käyttää sijaintitietoja ilman käyttäjän lupaa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että käytössä on avoimia menettelyjä, joilla yleisen viestintäverkon ja/tai -palvelun tarjoaja voi ohittaa sijaintitietojen käsittelyä koskevan käyttäjän väliaikaisen kiellon tai suostumuksen puuttumisen liittymäkohtaisesti, hätäpuheluja käsitteleville organisaatioille, jotka jäsenvaltiot ovat sellaisiksi tunnustaneet.

(12) Yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelmassa [1] tulisi pyrkiä yhdistämään pelastuspalvelutavoitteita yhteisön muuhun politiikkaan ja toimintaan sekä pitämään ohjelma yhdenmukaisena yhteisön muiden toimien kanssa. Tämä oikeuttaa komission toteuttamaan toimia, joiden tarkoitus on lisätä pelastuspalveluorganisaatioiden valmiusastetta jäsenvaltioissa parantamalla niiden kykyä toimia hätätapauksissa sekä parantamalla tekniikoita ja menetelmiä, jotka liittyvät hätätapausten hoitamiseen ja niiden jälkeen välittömästi toteutettaviin toimiin. Tähän voi sisältyä E112-hätäpuheluihin liittyvien sijaintitietojen käsittely ja käyttö hätäkeskuksissa ja hätäpalveluissa.

(13) Tämän suosituksen tavoitteiden saavuttamiseksi jatkuva vuoropuhelu yleisten puhelinverkkojen ja -palvelujen tarjoajien ja viranomaisten, kuten hätäpalveluviranomaisten kanssa käy yhä tarpeellisemmaksi.

(14) Kansallisten viranomaisten olisi E112-järjestelmän toteuttamisesta raportoidessaan mainittava kaikki tekniseen toteuttamiskelpoisuuteen liittyvät tekijät, jotka haittaavat E112-palvelujen käyttöönottoa tietyille loppukäyttäjäryhmille, sekä tekniset vaatimukset sellaisten hätäpuhelujen käsittelemiselle, jotka voivat olla peräisin SMS- tai telemaattisista tietopalveluista.

(15) Tässä suosituksessa kuvatut toimet ovat direktiivin 2002/21/EY 22 artiklalla perustetun viestintäkomitean neuvoa-antavan lausunnon mukaisia,

SUOSITTELEE:

1. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava seuraavia yhdenmukaistettuja ehtoja ja periaatteita sijaintitietojen antamiseen hätäpalveluille kaikista eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitetuista puheluista.

2. Tässä suosituksessa tarkoitetaan

a) 'hätäpalvelulla' palvelua, jäsenvaltion sellaiseksi tunnustamana, joka antaa välitöntä ja pikaista apua tilanteissa, joissa on olemassa välitön hengen- tai loukkaantumisen vaara, vaara yksilön tai yleisön terveydelle tai turvallisuudelle, yksityiselle tai julkiselle omaisuudelle tai ympäristölle, rajoittumatta välttämättä kuitenkaan näihin tilanteisiin.

b) 'sijaintitiedoilla' yleisessä matkaviestintäverkossa tietoja, jotka ilmaisevat käyttäjän päätelaitteen maantieteellisen sijainnin, ja yleisessä kiinteässä puhelinverkossa tietoja verkon liityntäpisteen fyysisestä osoitteesta.

c) 'E112':lla hätäviestintäpalvelua, jossa käytetään eurooppalaista hätänumeroa 112 laajennettuna soittajan sijaintitiedoilla.

d) 'hätäkeskuksella' fyysistä paikkaa, jossa hätäpuheluja otetaan vastaan viranomaisen vastuun alaisuudessa.

[1] EYVL L 327, 21.12.1999, s. 53.

3. Jäsenvaltioiden tulisi laatia yleisen verkon operaattoreille yksityiskohtaiset säännöt, jotka sisältävät muun muassa jäljempänä 4—9 kohdissa esitetyt määräykset.

4. Yleisten puhelinverkkojen operaattoreiden tulisi välittää (push) hätäkeskuksille kaikista eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitetuista puheluista verkon tuottama paras saatavilla oleva tieto soittajan sijainnista teknisen toteuttamiskelpoisuuden puitteissa. Kunnes jäljempänä 13 kohdassa tarkoitettu tarkistus on saatu valmiiksi, on väliaikaisesti hyväksyttävää, että operaattorit antavat sijaintitietoja vain pyydettäessä (pull).

5. Yleisen kiinteän puhelinverkon operaattoreiden tulisi antaa sen linjan asennusosoite, josta hätäpuhelu on soitettu.

6. Yleisen puhelinverkon operaattoreiden tulisi tarjota sijaintitiedot syrjimättömällä tavalla, eikä varsinkaan tehdä eroa tarjottavien tietojen laadussa omien tilaajien ja muiden käyttäjien suhteen. Kiinteissä verkoissa muihin käyttäjiin lasketaan maksullisten yleisöpuhelinten käyttäjät; matkaviestintäverkoissa tai matkaviestintäsovelluksissa muihin käyttäjiin lasketaan verkkovierailijat tai tarvittaessa sellaisten matkaviestintäpäätelaitteiden käyttäjät, joita ei voida tunnistaa tilaajan tai käyttäjän numeron perusteella.

7. Kaikkiin tarjottaviin sijaintitietoihin tulisi liittää tieto verkosta, josta puhelu on peräisin.

8. Yleisen puhelinverkon operaattoreiden tulisi pitää sijaintitietojen lähteet, mukaan luettuina osoitetiedot, tarkkoina ja ajantasaisina.

9. Yleisen puhelinverkon operaattoreiden tulisi kunkin hätäpuhelun osalta, josta on tunnistettu tilaajan tai käyttäjän numero, tarjota hätäkeskuksille ja hätäpalveluille valmiudet uusia sijaintitiedot takaisinsoittotoiminnon avulla hätätapauksen hoitamiseksi.

10. Jotta operaattoreiden ja hätäkeskusten välistä tiedonsiirtoa voitaisiin helpottaa, jäsenvaltioiden tulisi edistää Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI) hyväksymän yhteisen avoimen liittymästandardin ja erityisesti yhteisen tiedonsiirtoyhteyskäytännön käyttöä, silloin kun sellainen on käytettävissä. Tällaisen standardin tulisi sisältää tarvittava liikkumavara mahdollisten tulevien vaatimusten varalle, esimerkiksi ajoneuvossa sijaitsevien telemaattisten päätelaitteiden osalta. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että liittymä soveltuu parhaiten hätätapausten tehokkaaseen hoitamiseen.

11. Yleispalveludirektiivissä säädetyn E112-palveluvelvoitteen osalta jäsenvaltioiden tulisi tiedottaa riittävästi kansalaisilleen E112-palvelujen olemassaolosta, käytöstä ja eduista. Kansalaisten tulisi tietää, että 112 yhdistää heidät hätäpalveluihin kaikkialla Euroopan unionissa ja että heidän sijaintitietonsa lähetetään eteenpäin. Heille tulisi myös kertoa heidän sijaintitietonsa saavien hätäpalvelujen identiteetti sekä muut tiedot, jotka ovat tarpeen heidän henkilökohtaisten tietojensa oikeudenmukaisen käsittelyn turvaamisen kannalta.

12. Ratkaisujen ja teknologian jatkuvan kehittämisen yhteydessä jäsenvaltioita kannustetaan edistämään ja tukemaan palvelujen kehittämistä hätäavun antamiseen esimerkiksi matkailijoille ja vaarallisten aineiden maantie- tai rautatiekuljetuksiin, kuten käsittelymenetelmiä sijaintitietojen ja muiden hätätilanne- tai onnettomuustietojen välittämiseksi hätäkeskuksille; tukemaan yhteisten rajapintamääritelmien kehittämistä ja toteuttamista tällaisten palvelujen Euroopan laajuisen yhtyeentoimivuuden varmistamiseksi; ja kannustamaan huipputarkkojen paikantamisteknologioiden, kuten kolmannen sukupolven matkaviestintäverkkojen paikantamisteknologioiden ja maailmanlaajuisten satelliittipaikannusjärjestelmien käyttöä.

13. Jäsenvaltioiden tulisi vaatia kansallisia viranomaisiaan raportoimaan komissiolle E112-järjestelmän toteuttamistilanteesta vuoden 2004 loppuun mennessä, jotta komissio voisi tehdä tilannekatsauksen ja ottaa siinä huomioon hätäkeskusten ja hätäpalvelujen tulevat vaatimukset ja paikantamisteknologian kehityksen ja saatavuuden.

14. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä heinäkuuta 2003,

päätöksen 2002/251/EY muuttamisesta Thaimaasta tuotavia siipikarjanlihatuotteita ja eräitä kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevien suojatoimenpiteiden lieventämiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2721)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/559/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ([2]) ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Thaimaasta tuotavia siipikarjanlihaa ja eräitä ihmisravinnoksi tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehtiin 27 päivänä maaliskuuta 2002 komission päätös 2002/251/EY ([3]) koska Thaimaasta tuodussa siipikarjanlihassa ja katkaravuissa oli havaittu nitrofuraaneja.

Tätä päätöstä on muutettu päätöksellä 2003/477/EY ([4]) järjestelmällisten tarkastusten poistamiseksi katkarapulähetyksiltä, joille on annettu terveystodistus 21 päivän syyskuuta 2001 jälkeen. Muutos perustuu jäsenvaltioiden tekemien testien tuloksiin ja Thaimaan toimivaltaisen viranomaisen antamiin takeisiin.

(2) Jäsenvaltioiden Thaimaasta tuodulle siipikarjanlihalle tekemien tarkastusten tulokset ovat olleet myönteisiä. Tämän vuoksi kaikille siipikarjanlihalähetyksille päätöksessä 2002/251/EY säädettyjä järjestelmällisiä tarkastuksia olisi vähennettävä 20 prosenttiin niiden lähetysten osalta, joille Thaimaan viranomainen on antanut 21 päivän syyskuuta 2002 jälkeen todistuksen, jonka mukaan niille on tehty järjestelmälliset tarkastukset ennen laivausta.

(3) Päätöstä 2002/251/EY olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöstä 2002/251/EY seuraavasti: korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on tarkastettava kemiallisesti tarkoituksenmukaisia näytteenottosuunnitelmia ja toteamismenetelmiä käyttäen 20 prosenttia Thaimaasta tuoduista siipikarjanlihalähetyksistä, joille on annettu terveystodistus 21 päivän syyskuuta 2002 jälkeen, sekä jokainen katkarapu- ja siipikarjanlihalähetys, jonka mukana seuraa ennen 21 päivää syyskuuta 2002 annettu terveystodistus, sen varmistamiseksi, että kyseiset tuotteet eivät vaaranna ihmisten terveyttä. Tarkastus on tehtävä erityisesti mikrobilääkkeiden ja ennen muuta nitrofuraanien ja niiden aineenvaihduntatuotteiden toteamiseksi."

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 elokuuta 2003.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([3]) EYVL L 84, 28.3.2002, s. 77.
([4]) EUVL L 158, 27.6.2003, s. 61.

ALUEIDEN KOMITEA

TYÖJÄRJESTYS

SISÄLLYS

Sivu

JOHDANTO 56

HUOMAUTUS 56

I OSASTO — KOMITEAN JÄSENET JA JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET 56

1 LUKU — JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET 56

1 artikla — Jäsenten muodostamat elimet 56

2 LUKU — KOMITEAN JÄSENET 56

2 artikla — Jäsenten ja varajäsenten asema 56

3 artikla — Toimikausi 56

4 artikla — Erioikeudet ja vapaudet 56

5 artikla — Varajäsenten ja sijaisten osallistuminen 56

6 artikla — Äänioikeuden siirtäminen 57

7 artikla — Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät 57

8 artikla — Maakohtaiset valtuuskunnat 57

9 artikla — Poliittiset ryhmät ja sitoutumattomat jäsenet 57

10 artikla — Alueidenväliset ryhmät 57

II OSASTO — KOMITEAN JÄSENTEN MUODOSTAMIEN ELINTEN ORGANISAATIO JA MENETTELYTAPASÄÄNNÖT 57

1 LUKU — KOMITEAN KOKOONKUTSUMINEN JA ASETTAMINEN 57

11 artikla — Komitean kokoonkutsuminen 57

12 artikla — Komitean asettaminen ja valtuuskirjojen tarkistaminen 57

2 LUKU — TÄYSISTUNTO 58

13 artikla — Täysistunnon tehtävät ja toiminta 58

14 artikla — Täysistunnon kokoonkutsuminen 58

15 artikla — Täysistunnon esityslista 58

16 artikla — Täysistunnon avaaminen 58

17 artikla — Julkisuus, vieraat ja vierailevat puhujat, ajankohtaiskysymykset 58

18 artikla — Puheaika 59

19 artikla — Puhujalista 59

20 artikla — Työjärjestyshuomautus 59

21 artikla — Päätösvaltaisuus 59

22 artikla — Äänestäminen 59

23 artikla — Muutosehdotusten jättäminen 59

24 artikla — Muutosehdotusten käsittely 60

Sivu

25 artikla — Kiireellisyysmenettely lausuntojen ja selvitysten käsittelyssä 60
26 artikla — Yksinkertaistettu menettely 60
27 artikla — Täysistunnon päättäminen 60
3 LUKU — TYÖVALIOKUNTA JA KOMITEAN PUHEENJOHTAJA 60
28 artikla — Työvaliokunnan kokoonpano 60
29 artikla — Työvaliokunnan jäsenten sijaiset 61
30 artikla — Vaalimääräykset 61
31 artikla — Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali 61
32 artikla — 14 varapuheenjohtajan, muiden jäsenten ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitseminen työvaliokuntaan 61
33 artikla — Sijaisten valitseminen 61
34 artikla — Vapautuneiden työvaliokuntapaikkojen täyttäminen 61
35 artikla — Työvaliokunnan tehtävät 61
36 artikla — Työvaliokunnan kokoonkutsuminen ja päätöksenteko 62
37 artikla — Puheenjohtaja 62
Lausunnot, selvitykset ja päätöslauselmat — työvaliokunnassa sovellettava menettely 62
38 artikla — Lausunnot — oikeusperusta 62
39 artikla — Lausunnot ja selvitykset — valiokunnan nimeäminen 62
40 artikla — Yleisesittelijän nimeäminen 63
41 artikla — Oma-aloitteiset lausunnot ja selvitykset 63
42 artikla — Päätöslauselmien esittäminen 63
43 artikla — Lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien edellyttämät jatkotoimet 63
4 LUKU — VALIOKUNNAT 63
44 artikla — Kokoonpano ja vastuualue 63
45 artikla — Valiokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat 64
46 artikla — Valiokuntien tehtävät 64
47 artikla — Valiokuntien kokoonkutsuminen ja esityslista 64
48 artikla — Julkisuus 64
49 artikla — Julkiset kuulemistilaisuudet 64
50 artikla — Lausuntojen ja selvitysten laatimista koskevat määräajat 64
51 artikla — Lausuntojen rakenne 64
52 artikla — Selvitysten rakenne 65
53 artikla — Esittelijä 65
54 artikla — Työryhmät 65
55 artikla — Asiantuntijat 65
56 artikla — Päätösvaltaisuus 65
57 artikla — Äänestys 65
58 artikla — Muutosehdotukset 65
59 artikla — Päätös olla antamatta lausuntoa tai selvitystä 65
5 LUKU — KOMITEAN HALLINTO 66
60 artikla — Pääsihteeristö 66
61 artikla — Pääsihteeri 66
62 artikla — Pääsihteerin palvelukseenotto 66
63 artikla — Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot 66
64 artikla — Talousarvio 66
III OSASTO — YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ 67
1 LUKU — YHTEISTYÖ MUIDEN TOIMIELINTEN KANSSA 67
65 artikla — Toimielinten väliset yhteistyösopimukset 67
66 artikla — Lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien toimittaminen edelleen ja julkaiseminen 67

Sivu

2 LUKU — TYÖJÄRJESTYSTÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET 67
67 artikla — Työjärjestyksen tarkistus 67
68 artikla — Työvaliokunnan ohjeet 67
69 artikla — Työjärjestyksen voimaantulo 67

JOHDANTO

Alueiden komitea antaa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen (EY-sopimuksen) 264 artiklan 2 kohdan nojalla seuraavan työjärjestyksen (hyväksytty 18 päivänä marraskuuta 1999, 12 päivänä helmikuuta 2003 ja 9 päivänä huhtikuuta 2003):

HUOMAUTUS

Tässä työjärjestyksessä käytetyillä virka- ja tehtävänimikkeillä tarkoitetaan tasapuolisesti molempia sukupuolia.

I OSASTO

KOMITEAN JÄSENET JA JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET

1 LUKU

Jäsenten muodostamat elimet

1 artikla

Jäsenten muodostamat elimet

Komitean jäsenten muodostamat elimet ovat täysistunto, puheenjohtaja, työvaliokunta ja valiokunnat.

2 LUKU

Komitean jäsenet

2 artikla

Jäsenten ja varajäsenten asema

Komitean jäsenet ja heidän varajäsenensä edustavat EY:n perustamissopimuksen 263 artiklan mukaisesti alueellisia ja paikallisia yhteisöjä. He ovat alue- tai paikallisvaaleissa valittuja luottamushenkilöitä tai poliittisesti vastuussa vaaleilla valitulle elimelle. Tehtävässään heitä eivät sido mitkään ohjeet. He hoitavat tehtäväänsä yhteisön yleisen edun mukaisesti täysin riippumattomina.

3 artikla

Toimikausi

1. Jäsenen tai varajäsenen toimikausi alkaa sinä päivänä, jona neuvoston päätös hänen nimeämisestään tulee voimaan.

2. Jäsenen tai varajäsenen jäsenyys päättyy hänen erotessaan, hänen nimeämisensä perusteena olleen tehtävän päättyessä tai hänen kuollessaan.

3. Jäsenen tai varajäsenen on ilmoitettava erostaan kirjallisesti komitean puheenjohtajalle. Ilmoituksessa on mainittava päivämäärä, josta lähtien ero on voimassa. Eron on tultava voimaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua ilmoituksen antamispäivämäärästä. Puheenjohtaja välittää tiedon neuvostolle, joka toteaa paikan tulleen avoimeksi ja ryhtyy toimiin sen täyttämiseksi.

4. Jäsenen tai varajäsenen tulee antaa komitean puheenjohtajalle välittömästi kirjallinen ilmoitus, mikäli tehtävä, jonka perusteella hänet on nimetty komitean jäseneksi, päättyy.

5. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa neuvosto nimeää seuraajan toimikauden loppuun saakka.

4 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Jäsenet ja heidän asianmukaisesti valtuuttamansa varajäsenet nauttivat erioikeuksista ja vapauksista siten kuin niistä määrätään Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevassa pöytäkirjassa, joka on liitetty Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyyn sopimukseen.

5 artikla

Varajäsenten ja sijaisten osallistuminen

1. Jos jäsen on estynyt osallistumasta täysistuntoon, samaan maakohtaiseen valtuuskuntaan kuuluva varajäsen voi edustaa häntä siinä sijaisen ominaisuudessa.

2. Jos jäsen on estynyt osallistumasta valiokunnan tai jonkin työryhmän kokoukseen tai työvaliokunnan hyväksymään muuhun kokoukseen, samaan maakohtaiseen valtuuskuntaan kuuluva jäsen tai varajäsen voi edustaa häntä kokouksessa sijaisen ominaisuudessa.

3. Sijaisena toimiva jäsen tai varajäsen voi edustaa vain yhtä varsinaista jäsentä. Sijaisena toimivalla jäsenellä tai varajäsenellä on kyseisessä kokouksessa samat valtuudet kuin varsinaisella jäsenellä. Äänioikeuden siirrosta tulee ilmoittaa pääsihteerille kirjallisesti ennen kyseistä kokousta.

4. Varajäsenen valtuudet osallistua täysistuntoon rajoitetaan koskemaan erikseen kutakin täysistuntopäivää. Yhtä täysistuntoa kohden korvataan vain joko jäsenen tai hänen varajäsenensä kulut. Työvaliokunta antaa asiasta yksityiskohtaiset ohjeet matka- ja oleskelukuluja koskevissa säännöissä.

5. Esittelijäksi nimetty varajäsen voi esitellä vastuullaan olevan lausunto- tai selvitysluonnoksen siinä täysistunnossa, jonka esityslistalla kyseinen lausunto- tai selvitysluonnos on, vaikka jäsen, jonka sijaisena hän toimii, olisi niin ikään läsnä kokouksessa. Jäsen voi siirtää äänioikeutensa kyseisen lausunto- tai selvitysluonnoksen käsittelyn ajaksi sijaiselleen. Äänioikeuden siirrosta on ilmoitettava pääsihteerille kirjallisesti ennen asianomaisen kokouksen alkua.

6 artikla

Äänioikeuden siirtäminen

Jollei 5 artiklan tai 29 artiklan määräyksistä muuta johdu, äänioikeutta ei voi siirtää.

7 artikla

Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät

Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät tukevat tasasuhtaisesti komitean työn organisointia.

8 artikla

Maakohtaiset valtuuskunnat

1. Kustakin jäsenvaltiosta valitut jäsenet ja varajäsenet muodostavat maakohtaisen valtuuskunnan. Kukin maakohtainen valtuuskunta määrää itse omista sisäisistä säännöistään ja valitsee puheenjohtajan, jonka nimi ilmoitetaan virallisesti komitean puheenjohtajalle.

2. Pääsihteeri vastaa komitean sisäisistä hallinnollisista järjestelyistä maakohtaisten valtuuskuntien avustamiseksi. Nämä järjestelyt mahdollistavat jäsenille tiedon ja tuen saannin kunkin valitsemalla virallisella kielellä. Järjestelyjen toteutuksesta huolehtii komitean virkamiehistä tai väliaikaisista toimihenkilöistä muodostettu ryhmä, joka takaa jäsenvaltioiden valtuuskunnille mahdollisuuden käyttää komitean tarjoamia palveluja asianmukaisella tavalla. Pääsihteeri huolehtii erityisesti siitä, että maakohtaiset valtuuskunnat voivat pitää valmistelukokouksia välittömästi ennen täysistuntoa tai sen aikana.

9 artikla

Poliittiset ryhmät ja sitoutumattomat jäsenet

1. Jäsenet ja varajäsenet voivat muodostaa ryhmiä edustamiensa poliittisten suuntausten mukaisesti. Ryhmien jäsenyysehdot määritellään kunkin poliittisen ryhmän työjärjestyksessä.

2. Poliittisen ryhmän muodostaminen edellyttää vähintään kahtakymmentä jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään kahdesta jäsenvaltiosta, tai kahdeksaatoista jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään kolmesta jäsenvaltiosta, tai kuuttatoista jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään neljästä jäsenvaltiosta. Kaikissa tapauksissa vähintään puolen ryhmästä tulee olla varsinaisia jäseniä. Kukin jäsen tai varajäsen voi kuulua vain yhteen poliittiseen ryhmään. Poliittinen ryhmä hajotetaan, jos sen jäsenmäärä alittaa ryhmän perustamiseen tarvittavan määrän.

3. Poliittisen ryhmän muodostamisesta, hajottamisesta tai muusta muutoksesta tulee ilmoittaa komitean puheenjohtajalle. Ilmoituksessa ryhmän muodostamisesta tulee mainita ryhmän nimi sekä sen jäsenten ja sen työvaliokunnan jäsenten nimet. Puheenjohtaja huolehtii siitä, että tieto ryhmän perustamisesta, perustetun ryhmän nimi, sen työvaliokuntaan kuuluvien jäsenten nimet, ryhmän jäsenmäärä sekä tieto ryhmän hajottamisesta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Kutakin poliittista ryhmää avustaa sihteeristö, jonka jäsenet kuuluvat pääsihteeristön henkilöstöön. Poliittiset ryhmät voivat tehdä nimittävälle viranomaiselle ehdotuksensa sihteeristön jäsenten valinnasta, palvelukseenotosta, ylennyksistä ja työsopimusten jatkamisesta. Nimittävä viranomainen tekee päätöksensä kuultuaan poliittisen ryhmän puheenjohtajaa.

5. Alueiden komitean pääsihteeri asettaa poliittisten ryhmien ja niiden muodostamien elinten käyttöön kokouksia, ryhmätoimintaa, julkaisuja ja sihteeristön toimintaa varten asianmukaiset voimavarat. Kunkin poliittisen ryhmän voimavarat korvamerkitään talousarvioon. Poliittiset ryhmät ja niiden sihteeristöt voivat hyödyntää alueiden komitean palveluita ja välineitä asianmukaisella tavalla.

6. Poliittiset ryhmät ja niiden työvaliokunnat voivat kokoontua välittömästi ennen täysistuntoja tai niiden aikana. Ryhmät voivat pitää kaksi ylimääräistä kokousta vuodessa. Varajäsenellä on näiden kokousten osalta oikeus matka- ja oleskelukulujen korvauksiin vain, jos hän edustaa niissä samaan poliittiseen ryhmään kuuluvaa varsinaista jäsentä.

7. Sitoutumattomille jäsenille annetaan hallinnollista tukea. Yksityiskohtaisista säännöistä päättää työvaliokunta pääsihteerin ehdotuksesta.

10 artikla

Alueidenväliset ryhmät

Jäsenet ja varajäsenet voivat muodostaa alueidenvälisiä ryhmiä. Tällaisen ryhmän perustamisesta tulee ilmoittaa komitean puheenjohtajalle.

II OSASTO

KOMITEAN JÄSENTEN MUODOSTAMIEN ELINTEN ORGANISAATIO JA MENETTELYTAPASÄÄNNÖT

1 LUKU

Komitean kokoonkutsuminen ja asettaminen

11 artikla

Komitean kokoonkutsuminen

Komitean toimikausi on neljä vuotta; jokaisen uuden nelivuotiskauden alussa komitean vanhin jäsen kutsuu komitean kokoon. Se kokoontuu kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on nimennyt sen jäsenet. Avajaisistunnossa puhetta johtaa vanhin läsnäolevista jäsenistä ikäpuheenjohtajana. Häntä avustavat neljä nuorinta läsnäolevaa jäsentä ja komitean pääsihteeri, jotka yhdessä muodostavat ikäpuheenjohtajiston.

12 artikla

Komitean asettaminen ja valtuuskirjojen tarkistaminen

1. Ensimmäisessä istunnossa ikäpuheenjohtaja lukee komitealle neuvoston tiedonannon jäsenten nimeämisestä. Ikäpuheenjohtaja voi pyydettäessä tarkistaa jäsenten valtuuskirjan, ennen kuin hän julistaa komitean asetetuksi uudeksi toimikaudeksi.

2. Ikäpuheenjohtajisto toimii siihen asti kunnes puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja työvaliokunnan muiden jäsenten vaalien tulos on julistettu.

2 LUKU

Täysistunto

13 artikla

Täysistunnon tehtävät

Komitea kokoontuu täysistunnossa. Sen päätehtävät ovat erityisesti seuraavat:

a) lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien hyväksyminen;

b) ennakkoarvion hyväksyminen komitean tuloista ja menoista;

c) komitean poliittisen ohjelman hyväksyminen kunkin toimikauden alussa;

d) puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja työvaliokunnan muiden jäsenten valitseminen;

e) valiokuntien asettaminen;

f) komitean työjärjestyksen hyväksyminen ja tarkistaminen.

14 artikla

Täysistunnon kokoonkutsuminen

1. Komitean puheenjohtaja kutsuu täysistunnon kokoon vähintään kerran neljännesvuosittain. Työvaliokunta päättää täysistuntojen aikataulusta edeltävän vuoden kolmannen neljänneksen aikana. Täysistunto kokoontuu yhtenä tai useampana päivänä.

2. Jos vähintään neljäsosa jäsenistä asiaa kirjallisesti vaatii, puheenjohtajan on kutsuttava kokoon ylimääräinen täysistunto, jonka on kokoonnuttava aikaisintaan viikon ja viimeistään kuukauden kuluttua vaatimuksen esittämisestä. Kirjallisessa vaatimuksessa tulee mainita aihe, jota ylimääräisessä täysistunnossa halutaan käsitellä. Kyseisessä istunnossa ei voida käsitellä muita asioita.

15 artikla

Täysistunnon esityslista

1. Työvaliokunta laatii alustavan esityslistan, joka sisältää luettelon seuraavan täysistunnon jälkeisessä täysistunnossa käsiteltäväksi tarkoitetuista lausunto-, selvitys- ja päätöslauselmaluonnoksista sekä muista asiakirjoista (päätösasiakirjat), joista on määrä tehdä päätös.

2. Puheenjohtaja toimittaa jäsenille ja varajäsenille vähintään neljä viikkoa ennen täysistunnon alkua ehdotuksen esityslistaksi sekä siinä mainitut päätösasiakirjat; istunnossa käsiteltävät asiakirjat lähetetään jäsenille ja varajäsenille heidän valitsemallaan virallisella kielellä. Samaan aikaan asiakirjat asetetaan saataville sähköisessä muodossa.

3. Lausunto-, selvitys- ja päätöslauselmaluonnokset pyritään kirjaamaan esityslistaan siinä järjestyksessä, jossa valiokunnat ovat ne hyväksyneet tai ne työjärjestyksen mukaisesti esitetään käsiteltäväksi; tällöin on otettava huomioon esityslistalla olevien asioiden sisällöllinen yhteys.

4. Ellei 2 kohdassa mainittua määräaikaa voida noudattaa, puheenjohtaja voi perustelluissa erityistapauksissa tehdä poikkeuksen ja ottaa esityslistalle päätösasiakirjan, jos jäsenet ja varajäsenet ovat saaneet kyseisen asiakirjan valitsemallaan virallisella kielellä viimeistään viikko ennen täysistunnon alkua. Jos tätä menettelytapaa käytetään, puheenjohtajan on ilmoitettava syy siihen asiakirjan kansilehdellä.

5. Kirjalliset muutosehdotukset esityslistaan tulee jättää pääsihteerille vähintään kolme työpäivää ennen täysistunnon alkua.

6. Täysistunnon alkua välittömästi edeltävässä työvaliokunnan kokouksessa päätetään lopullisesta esityslistasta. Tässä kokouksessa työvaliokunta voi annettujen äänten kahden kolmasosan enemmistöllä hyväksyä esityslistalle kiireellisiä tai ajankohtaisia asioita, joiden käsittelyä ei voida lykätä seuraavaan täysistuntoon.

16 artikla

Täysistunnon avaaminen

Puheenjohtaja avaa täysistunnon ja ehdottaa esityslistan lopullista vahvistamista.

17 artikla

Julkisuus, vieraat ja vierailevat puhujat, ajankohtaiskysymykset

1. Täysistunnon kokoukset ovat julkisia, ellei täysistunto toisin päätä koko kokouksen tai esityslistan tietyn kohdan osalta.

2. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission edustajat voivat osallistua täysistuntoihin. Heitä voidaan pyytää käyttämään puheenvuoro.

3. Puheenjohtaja voi omasta aloitteestaan tai työvaliokunnan esityksestä kutsua arvovaltaisia vieraita puhumaan täysistuntoon. Tämän jälkeen voidaan käydä keskustelu, johon sovelletaan yleisiä puheaikasääntöjä.

4. Työvaliokunta voi 15 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaisesti ehdottaa täysistunnolle yleiskeskustelun käymistä ajankohtaisista poliittisista kysymyksistä, jotka koskevat erityisesti aluetai paikallistasoa (”ajankohtaiskysymykset”). Ajankohtaiskysymyksiä koskevassa keskustelussa sovelletaan yleisiä puheaikaa koskevia säännöksiä.

18 artikla

Puheaika

1. Työvaliokunnan ehdotuksesta täysistunto määrää kokouksen alussa kussakin esityslistan kohdassa noudatettavan puheajan. Kokouksen aikana komitean puheenjohtaja päättää omasta tai jäsenen aloitteesta puheajan rajoittamisesta.

2. Yleisistä tai erityisistä aiheista käytävien keskustelujen kohdalla puheenjohtaja voi työvaliokunnan esityksestä ehdottaa täysistunnolle, että käytettävä puheaika jaetaan poliittisten ryhmien ja maakohtaisten valtuuskuntien kesken.

3. Puheaika on yleensä rajoitettu kahteen minuuttiin, jos puheenvuoro koskee pöytäkirjaa, työjärjestyksen noudattamista taikka lopullisesti vahvistettavan esityslistan muuttamista.

4. Jos puhuja ylittää hänelle myönnetyn puheajan, komitean puheenjohtaja voi yhden huomautuksen annettuaan keskeyttää puheenvuoron.

5. Jäsen voi tehdä keskustelun päättämistä koskevan esityksen, jonka komitean puheenjohtaja asettaa äänestykseen.

19 artikla

Puhujalista

1. Puheenvuoroa pyytävien jäsenten nimet merkitään pyyntöjen esittämisjärjestyksessä puhujalistaan, jonka mukaisesti komitean puheenjohtaja myöntää puheenvuorot. Hän varmistaa mahdollisuuksien mukaan sen, että eri poliittisia näkökantoja ja eri maiden valtuuskuntia edustavat puhujat saavat vuorotellen puheenvuoron.

2. Etusija voidaan kuitenkin antaa asiasta vastaavan valiokunnan esittelijälle sekä poliittisten ryhmien ja maakohtaisten valtuuskuntien puheenjohtajille tai heitä edustaville puhujille, kun nämä haluavat puhua ryhmänsä tai valtuuskuntansa nimissä.

3. Kenelläkään ei ole oikeutta enempään kuin kahteen puheenvuoroon samasta aiheesta paitsi puheenjohtajan luvalla. Asianomaisten valiokuntien puheenjohtajille ja esittelijöille voidaan kuitenkin heidän pyynnöstään myöntää ylimääräinen puheenvuoro, jonka keston komitean puheenjohtaja määrää.

20 artikla

Työjärjestyshuomautus

1. Jäsenelle tulee antaa puheenvuoro, jos hän haluaa esittää työjärjestyshuomautuksen tai kiinnittää puheenjohtajan huomion komitean työjärjestyksen laiminlyöntiin. Työjärjestyshuomautuksen tulee liittyä käsiteltävänä olevaan asiaan tai esityslistaan.

2. Työjärjestyshuomautusta koskeva pyyntö on etusijalla kaikkiin muihin puheenvuoropyyntöihin nähden.

3. Komitean puheenjohtaja päättää työjärjestyshuomautuksessa esitetystä asiasta välittömästi työjärjestyksen määräysten mukaisesti ja ilmoittaa päätöksensä viipymättä työjärjestyshuomautuksen jälkeen. Päätöksestä ei äänestetä.

21 artikla

Päätösvaltaisuus

1. Täysistunto on päätösvaltainen, jos enemmistö jäsenistä on läsnä. Päätösvaltaisuus todetaan vain vähintään kymmenen jäsenen vaatimuksesta ja istunnon aikana. Jos päätösvaltaisuuden toteamista ei ole vaadittu, kukin äänestys on pätevä äänestäjien lukumäärästä riippumatta. Puheenjohtaja voi keskeyttää istunnon enintään kymmeneksi minuutiksi ennen päätösvaltaisuuden toteamista. Päätösvaltaisuuden toteamista vaatineet jäsenet lasketaan läsnäolijoiksi, vaikka he eivät enää olisikaan istuntosalissa. Mikäli paikalla on alle kymmenen jäsentä, puheenjohtaja voi todeta, että kokous ei ole päätösvaltainen.

2. Jos todetaan, että istunto ei ole päätösvaltainen, kaikki äänestystä edellyttävät esityslistan kohdat siirretään seuraavaan kokouspäivään, jolloin täysistunto on siirrettyjen esityslistan kohtien osalta päätösvaltainen läsnäolevien jäsenten lukumäärästä riippumatta.

3. Kaikkien kokouksessa läsnä olevien jäsenten ja varajäsenten sekä muiden henkilöiden on kirjoitettava nimensä läsnäololistaan.

22 artikla

Äänestäminen

1. Täysistunto päättää asioista annettujen äänten enemmistöllä, ellei työjärjestyksessä toisin määrätä.

2. Kantansa voi ilmaista puolesta, vastaan tai pidättymällä äänestämästä. Enemmistöä laskettaessa huomioon otetaan vain puolesta ja vastaan annetut äänet. Jos äänet menevät tasan, äänestettävä teksti tai ehdotus katsotaan hylätyksi.

3. Jos ääntenlaskun tuloksen oikeellisuutta epäillään, äänestys voidaan uusia puheenjohtajan määräyksestä tai kymmenen jäsenen vaatimuksesta.

4. Puheenjohtajan ehdotuksesta täysistunto voi päättää nimiäänestyksen käytöstä. Äänestys tapahtuu aakkosjärjestyksessä ja puheenjohtaja äänestää viimeisenä.

5. Henkilökysymyksiä koskevat päätökset tehdään salaisella äänestyksellä.

6. Puheenjohtaja voi milloin tahansa päättää, että äänestys suoritetaan elektronisella äänestyslaitteistolla.

23 artikla

Muutosehdotusten jättäminen

1. Vain jäsenet ja asianmukaisesti valtuutetut varajäsenet voivat tehdä muutosehdotuksia päätösasiakirjoihin, ja ne on tehtävä kirjallisesti.

2. Päätösasiakirjaa koskevan muutosehdotuksen tekemiseen vaaditaan 26 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta vähintään kuusi jäsentä, joiden nimet on mainittava.

3. Muutosehdotukset on toimitettava pääsihteerille viimeistään seitsemäntenä työpäivänä ennen täysistunnon avaamista. Heti kun muutosehdotukset on käännetty, mutta viimeistään kaksi työpäivää ennen täysistuntoa, niiden on oltava käytettävissä sähköisessä muodossa. Puheenjohtaja voi 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa lyhentää muutosehdotusten jättämistä koskevan määräajan kolmeen päivään. Määräaika ei koske 15 artiklan 6 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuihin kiireellisiin asioihin tehtyjä muutosehdotuksia.

4. Kaikki muutosehdotukset jaetaan jäsenille ennen täysistunnon alkua.

24 artikla

Muutosehdotusten käsittely

1. Jos yhteen päätösasiakirjaan on tehty yli 20 muutosehdotusta, työvaliokunta tai täysistunto voi palauttaa asiakirjan valiokuntaan käsiteltäväksi vielä kertaalleen. Tämä ei koske päätösasiakirjoja, joiden hyväksymistä ei voida lykätä.

2. Vaikka muutosehdotus on tehty ohjeiden mukaisesti, sitä ei käsitellä, jos kukaan sen tekijöistä tai muistakaan jäsenistä ei ehdota sen käsittelyä istunnossa.

3. Jos samaan tekstin osaan on ehdotettu yhtä tai useampaa muutosta, puheenjohtaja, esittelijä tai kyseisten muutosehdotusten tekijät voivat tehdä käsittelyn aikana kompromissiehdotuksia. Kompromissiehdotus voidaan tehdä vain alkuperäisten muutosehdotusten tekijöiden suostumuksella. Kompromissiehdotus on äänestyksessä etusijalla, ja jos se hyväksytään, se mitätöi kaikki kompromissin pohjana olevat muutosehdotukset.

4. Muutosehdotuksista äänestetään koko tekstin numerointijärjestyksessä. Puheenjohtaja voi äänestyttää useista muutosehdotuksista samanaikaisesti, jos niiden sisältö ja tavoitteet ovat samansuuntaiset.

5. Esittelijä voi laatia omaa lausunto- tai selvitysluonnostaan koskevista muutosehdotuksista niiden ehdotusten luettelon, joiden hyväksymistä hän suosittaa (äänestyssuositus). Luettelo on 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti jaettava jäsenille samanaikaisesti muutosehdotusten kanssa.

Jos esittelijä on tehnyt äänestyssuosituksen, puheenjohtaja voi äänestyttää äänestyssuosituksen koskemista muutosehdotuksista yhdessä. Jokainen jäsen voi esittää äänestyssuositukseen vastalauseen, jossa on ilmoitettava, mistä muutosehdotuksista on äänestettävä erikseen.

6. Muutosehdotukset asetetaan etusijalle siihen tekstiin nähden, jota ne koskevat, ja niistä äänestetään ennen kuin itse tekstistä äänestetään.

7. Jos samaan tekstikohtaan tehdään kaksi tai useampia toisensa kumoavia muutosehdotuksia, etusijalle asetetaan se, joka eroaa eniten alkuperäisestä tekstistä, ja siitä äänestetään ensin.

8. Lopuksi äänestetään mahdollisesti muutetun tekstin sanamuodosta kokonaisuudessaan.

25 artikla

Kiireellisyysmenettely lausuntojen ja selvitysten käsittelyssä

Kiireellisissä tapauksissa, joissa normaalimenettelyin ei voida noudattaa neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettamaa määräaikaa mutta vastaava valiokunta on hyväksynyt lausuntoluonnoksen yksimielisesti, puheenjohtaja toimittaa lausunto- tai selvitysluonnoksen neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin tietoon. Lausunto- tai selvitysluonnos käsitellään muuttamattomana seuraavassa täysistunnossa. Kaikkiin tällaisia lausuntoja tai selvityksiä koskeviin asiakirjoihin on merkittävä, että kyseisessä tapauksessa sovelletaan kiireellisyysmenettelyä.

26 artikla

Yksinkertaistettu menettely

1. Lausunto- tai selvitysluonnos, joka on hyväksytty (päävastuullisessa) valiokunnassa jäsenten enemmistön läsnä ollessa yksimielisesti, annetaan esittelijän puheenvuoron jälkeen täysistunnon hyväksyttäväksi ilman muutoksia, paitsi jos vähintään 32 jäsentä on esittänyt siihen muutosta 23 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti. Tässä tapauksessa muutosehdotus käsitellään täysistunnossa. Jäseniä muistutetaan tästä menettelystä, kun heille toimitetaan valiokunnan lausunto- tai selvitysluonnos ja esityslista.

2. Jos (päävastuullinen) valiokunta katsoo, että esitys, josta työvaliokunta on pyytänyt sitä valmistelemaan lausunnon tai selvityksen, ei anna aihetta alueiden komitean kannanottoon tai muutosehdotuksiin, se voi ehdottaa, ettei varauksia esitetä. Ehdotus annetaan täysistunnon hyväksyttäväksi ilman keskustelua.

27 artikla

Täysistunnon päättäminen

Ennen täysistunnon päättämistä puheenjohtaja ilmoittaa seuraavan istunnon ajan ja paikan sekä mahdollisesti tiedossa olevat esityslistan kohdat.

3 LUKU

Työvaliokunta ja komitean puheenjohtaja

28 artikla

Työvaliokunnan kokoonpano

Työvaliokunnan muodostavat

a) puheenjohtaja;

b) ensimmäinen varapuheenjohtaja;

c) 14 muuta varapuheenjohtajaa;

d) 20 muuta jäsentä;

e) poliittisten ryhmien puheenjohtajat.

Maakohtaisesti valittavista jäsenistä yhdellä on varapuheenjohtajan asema.

Puheenjohtajan ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien lisäksi kustakin maakohtaisesta valtuuskunnasta työvaliokuntaan valittavien jäsenten määrä on seuraava:

— kolme jäsentä: Saksa, Espanja, Ranska, Italia, Yhdistynyt kuningaskunta,

— kaksi jäsentä: Belgia, Tanska, Kreikka, Irlanti, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali, Suomi, Ruotsi.

29 artikla

Työvaliokunnan jäsenten sijaiset

1. Jokaiselle työvaliokunnan jäsenelle puheenjohtajaa lukuun ottamatta nimetään saman maakohtaisen valtuuskunnan jäsenten ja varajäsenten keskuudesta henkilökohtainen sijainen. Sijaisella on kokouksissa läsnäolo-, puhe- ja äänioikeus vain hänen edustaessaan työvaliokunnan jäsentä. Äänioikeuden siirrosta tulee ilmoittaa pääsihteerille kirjallisesti ennen kyseistä kokousta.

2. Kukin poliittinen ryhmä nimeää keskuudestaan puheenjohtajalleen sijaisen, jota 1 kohdan toinen ja kolmas virke koskevat vastaavasti.

30 artikla

Vaalimääräykset

1. Täysistunto valitsee työvaliokunnan kahdeksi vuodeksi.

2. Puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan, 14 varapuheenjohtajan, työvaliokunnan muiden jäsenten sekä työvaliokunnan jäseninä toimivien poliittisten ryhmien puheenjohtajien vaalit toimitetaan 11 ja 12 artiklan mukaisesti ikäpuheenjohtajan johdolla. Tieto ehdokkaaksi asettumisesta tulee toimittaa pääsihteerille kirjallisesti vähintään tunti ennen täysistunnon alkua. Vaalit voidaan toimittaa ainoastaan, jos vähintään kaksi kolmannesta jäsenistä on läsnä.

31 artikla

Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali

1. Ennen vaalia ehdokkaat puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan tehtävään voivat käyttää täysistunnossa lyhyen puheenvuoron. Puheaika on kaikille sama, ja sen vahvistaa ikäpuheenjohtaja.

2. Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali toimitetaan erikseen. Heidät valitaan, jos he saavat tuekseen yli 50 prosenttia annetuista äänistä.

3. Äänestyksessä hyväksytään puoltoäänet ja äänestämästä pidättyminen. Vaadittavaa enemmistöä laskettaessa otetaan huomioon vain puoltoäänet.

4. Jos kukaan ehdokkaista ei ensimmäisellä äänestyskierroksella saa tarvittavaa enemmistöä, järjestetään toinen äänestyskierros, jolloin valituksi tulee se ehdokas, joka on saanut eniten annettuja ääniä. Äänten mennessä tasan ratkaisee arpa.

32 artikla

14 varapuheenjohtajan, muiden jäsenten ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitseminen työvaliokuntaan

1. Työvaliokunnan 14 varapuheenjohtajan ja 20 muun jäsenen valitsemiseksi voidaan laatia yhteislista niiden maakohtaisten valtuuskuntien ehdokkaista, jotka ovat asettaneet vain yhden ehdokkaan niille varatuille paikoille. Lista voidaan hyväksyä yhdellä äänestyskierroksella, jos se saa tuekseen yli 50 prosenttia annetuista äänistä.

2. Jos yhteistä ehdokaslistaa ei hyväksytä tai maakohtaisia ehdokkaita on asetettu enemmän kuin kyseiselle valtuuskunnalle on työvaliokunnassa varattu paikkoja, kullekin paikalle valittavasta jäsenestä äänestetään erikseen; tällöin sovelletaan puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaalia koskevia määräyksiä 30 artiklan ja 31 artiklan 2—4 kohdan mukaisesti.

3. Poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitsemiseksi työvaliokuntaan komitean ikäpuheenjohtaja esittää täysistunnolle hyväksyttäväksi nimilistan, joka on hyväksyttävä tai hylättävä sellaisenaan.

33 artikla

Sijaisten valitseminen

Työvaliokunnan jäsenen valinnan yhteydessä hänelle valitaan myös sijainen.

34 artikla

Vapautuneiden työvaliokuntapaikkojen täyttäminen

Kun työvaliokunnan jäsenen tai hänen sijaisensa jäsenyys komiteassa päättyy, tai hän eroaa työvaliokunnasta, vapautuva paikka täytetään jäljellä olevaksi toimikaudeksi 28—33 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Työvaliokunnan tehtävät

Työvaliokunnan tehtävät ovat:

a) poliittisen ohjelman luonnoksen laatiminen kunkin toimikauden alussa ja ohjelman toteuttamisen seuranta. Työvaliokunnan käsiteltyä asiaa puheenjohtaja kertoo täysistunnolle komitean työn vaikutuksista kerran vuodessa sekä jokaisen toimikauden lopussa;

b) täysistunnon ja valiokuntien työskentelyn valmistelu, organisointi ja koordinointi, joita varten työvaliokunta voi

— perustaa jäsentensä tai komitean jäsenten keskuudesta työryhmiä avukseen erityistapauksissa;

— kutsua kokouksiinsa muita komitean jäseniä heidän asiantuntemuksensa tai tehtäviensä perusteella sekä myös ulkopuolisia henkilöitä;

c) yleisvastuu taloudellisista, organisatorisista ja hallinnollisista asioista, jotka koskevat jäseniä ja varajäseniä; komitean, sen pääsihteeristön ja komitean elinten sisäinen organisaatio, virkakaavio mukaan luettuna;

d) pääsihteerin sekä 63 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen virkamiesten ja muun henkilöstön palvelukseen ottaminen;

e) komitean tuloista ja menoista laaditun ennakkoarvion esittäminen täysistunnolle 64 artiklan mukaisesti;

f) lupien myöntäminen kokousten pitämiseksi komitean toimipaikan ulkopuolella;

g) jäsenten, heidän asianmukaisesti valtuuttamiensa varajäsenten ja asiantuntijoiden matka- ja oleskelukulujen korvaamista koskevien sääntöjen antaminen talousarviomenettelyn yhteydessä annettuja määräyksiä noudattaen.

36 artikla

Työvaliokunnan kokoonkutsuminen ja päätöksenteko

1. Puheenjohtaja kutsuu työvaliokunnan kokoon ja päättää kokouksen ajankohdasta ja esityslistasta yhteisymmärryksessä ensimmäisen varapuheenjohtajan kanssa. Työvaliokunta kokoontuu vähintään kerran neljännesvuosittain tai 14 päivän kuluessa vähintään kymmenen työvaliokunnan jäsenen yhdessä kirjallisesti esittämän vaatimuksen vastaanottamisesta.

2. Työvaliokunta on päätösvaltainen, kun vähintään puolet sen jäsenistä on läsnä. Työvaliokunta tekee päätöksensä annettujen äänten enemmistöllä, ellei tässä työjärjestyksessä toisin määrätä. Muutoin noudatetaan 22 artiklan 2 kohdan määräyksiä.

3. Työvaliokunnan päätöksen valmistelemiseksi puheenjohtaja antaa pääsihteerin tehtäväksi valmistella kutakin käsittelyyn tulevaa asiaa koskevat asiakirjat ja päätössuositukset, jotka liitetään esityslistaan.

4. Asiakirjat on toimitettava jäsenille viimeistään 10 päivää ennen kokouksen alkua. Päätössuosituksia koskevat muutosehdotukset on toimitettava pääsihteerille kirjallisina viimeistään kolmantena työpäivänä ennen työvaliokunnan kokouksen alkua, ja heti kun ne on käännetty, ne on asetettava saataville sähköisessä muodossa.

5. Aihetta kartoittavan yleiskeskustelun jälkeen työvaliokunta antaa pääsihteerille tai työryhmälle tarvittaessa lisätoimeksiantoja sekä sisältöä ja määräaikaa koskevia selkeitä ohjeita. Seuraavassa vaiheessa asiaa valmisteleva työryhmä tai pääsihteeri esittelee käsiteltävät asiakirjat sekä päätössuosituksen 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti. Päätössuosituksia koskevat muutosehdotukset tulee toimittaa pääsihteerille kirjallisina viimeistään kolmantena työpäivänä ennen työvaliokunnan kokouksen alkua, ja heti kun ne on käännetty, niiden on oltava käytettävissä sähköisessä muodossa.

37 artikla

Puheenjohtaja

1. Puheenjohtaja johtaa komitean työskentelyä.

2. Puheenjohtaja edustaa komiteaa. Hän voi siirtää valtuutensa toiselle.

3. Jos puheenjohtaja ei ole läsnä tai on estynyt, hänen sijaisenaan toimii ensimmäinen varapuheenjohtaja; jos tämä ei ole läsnä tai on estynyt, puheenjohtajan sijaisena toimii joku muista varapuheenjohtajista.

LAUSUNNOT, SELVITYKSET JA PÄÄTÖSLAUSELMAT — TYÖVALIOKUNNASSA SOVELLETTAVA MENETTELY

38 artikla

Lausunnot — oikeusperusta

Komitea antaa lausunnon EY-sopimuksen 265 artiklan nojalla

a) komission tai neuvoston pyynnöstä tapauksissa, joista on säädetty EY:n perustamissopimuksessa, sekä muissa tapauksissa näiden toimielinten tai Euroopan parlamentin pyynnöstä;

b) omasta aloitteestaan;

c) kun talous- ja sosiaalikomitealta on pyydetty lausunto EY-sopimuksen 262 artiklan nojalla ja alueiden komitea katsoo asiaan liittyvän erityisiä alueellisia etuja.

39 artikla

Lausunnot ja selvitykset — valiokunnan nimeäminen

1. Työvaliokunta päättää valiokuntien vuotuisesta työohjelmasta niitä kuultuaan.

2. Puheenjohtaja osoittaa neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin esittämät lausunto- ja selvityspyynnöt niiden saavuttua kyseisestä aiheesta kulloinkin vastaavalle valiokunnalle. Puheenjohtaja asettaa lausunto- tai selvitysluonnoksen valmistelulle määräajan. Päätöksistä ilmoitetaan työvaliokunnalle seuraavassa kokouksessa.

3. Jos lausunnon tai selvityksen aihe liittyy useamman kuin yhden valiokunnan alaan, puheenjohtaja nimeää päävastuullisen valiokunnan ja tarvittaessa yhden tai useampia täydentäviä valiokuntia. Tällaisessa tapauksessa puheenjohtaja voi

a) joko ehdottaa työvaliokunnalle kyseisten valiokuntien edustajista koostuvan työryhmän perustamista;

b) tai poikkeustapauksessa nimetä yhden tai useamman muun kuin päävastuulliseksi nimetyn valiokunnan valmistelemaan lisälausuntoa tai -selvitystä. Päävastuullinen valiokunta äänestää muiden valiokuntien laatimien lausunto- tai selvitysluonnosten suosituksista ja sisällyttää hyväksytyt suositukset omaan lausunto- tai selvitysluonnokseensa. Päävastuullinen valiokunta vastaa kuitenkin yksin sen esittelystä täysistunnossa.

4. Jos valiokunta ei ole tyytyväinen puheenjohtajan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tekemään päätökseen, se voi puheenjohtajansa välityksellä pyytää työvaliokuntaa tekemään asiasta päätöksen.

40 artikla

Yleisesittelijän nimeäminen

1. Jos valiokunta ei pysty laatimaan lausunto- tai selvitysluonnosta neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettamassa määräajassa, työvaliokunta voi ehdottaa, että täysistunto nimeää yleisesittelijän, joka laatii lausunto- tai selvitysluonnoksensa suoraan täysistunnolle.

2. Jos täysistunto ei neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettaman määräajan puitteissa ehdi nimetä yleisesittelijää kokouksessaan, puheenjohtaja voi nimetä yleisesittelijän, ja täysistunnolle tiedotetaan asiasta seuraavassa kokouksessa.

3. Kummassakin tapauksessa asianomainen valiokunta kokoontuu mahdollisuuksien mukaan käymään aihetta kartoittavaa yleiskeskustelua.

41 artikla

Oma-aloitteiset lausunnot ja selvitykset

1. Kolme työvaliokunnan jäsentä, valiokunta puheenjohtajansa välityksellä tai 32 komitean jäsentä voi ehdottaa työvaliokunnalle oma-aloitteisen lausunnon tai selvityksen laatimista. Ehdotus perusteluineen ja kaikki asiaa koskevat asiakirjat on jätettävä työvaliokunnalle 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja mahdollisuuksien mukaan ennen kuin vuotuisesta työohjelmasta päätetään.

2. Työvaliokunta päättää oma-aloitteisten lausuntojen tai selvitysten laatimisehdotuksista jäsentensä enemmistön äänin. Lausunnot tai selvitykset osoitetaan 39 artiklan mukaisesti asianomaisten valiokuntien valmisteltaviksi. Puheenjohtaja saattaa täysistunnon tietoon kaikki työvaliokunnan päätökset oma-aloitteisten lausuntojen tai selvitysten laatimisesta ja niiden osoittamisesta valiokuntien valmisteltavaksi.

3. Tätä artiklaa sovelletaan vastaavasti 38 artiklan c alakohdassa mainittuihin lausuntoihin.

42 artikla

Päätöslauselmien esittäminen

1. Päätöslauselmia tulee ottaa esityslistalle ainoastaan, jos ne käsittelevät Euroopan unionin toiminta-aloihin liittyviä aiheita, koskevat alue- ja paikallisyhteisöjen kannalta tärkeitä kysymyksiä ja ovat ajankohtaisia.

2. Ehdotuksia päätöslauselmiksi tai niiden laatimiseksi voivat tehdä poliittiset ryhmät tai vähintään 32 jäsenen yhteenliittymät. Ehdotukset on annettava työvaliokunnalle kirjallisina, ja niistä on käytävä ilmi ehdottajien nimet tai ehdottava poliittinen ryhmä. Ehdotukset on toimitettava pääsihteerille vähintään kolme työpäivää ennen työvaliokunnan kokouksen alkamista.

3. Jos työvaliokunta päättää, että komitean tulee käsitellä päätöslauselmaluonnosta tai käsitellä ehdotusta päätöslauselman laatimiseksi, se voi

a) 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkitä päätöslauselmaluonnoksen käsittelyn täysistunnon alustavalle esityslistalle;

b) nimetä asiasta vastaavan valiokunnan, jolle se asettaa määräajan päätöslauselmaluonnoksen valmistelemiseksi; valiokunta valmistelee päätöslauselmaluonnoksen lausunto- tai selvitysluonnoksia koskevan valmistelumenettelyn mukaisesti; 51 ja 52 artiklan määräyksiä ei sovelleta päätöslauselmaluonnoksiin;

c) kiireellisissä tapauksissa 15 artiklan 6 kohdan toisen virkkeen nojalla merkitä päätöslauselmaluonnoksen käsittelyn seuraavan täysistunnon esityslistalle. Tällainen päätöslauselmaluonnos käsitellään täysistunnon toisena päivänä.

4. Päätöslauselmaluonnokset, jotka koskevat 2 kohdassa asetetun määräajan jälkeen sattuneita odottamattomia tapahtumia (erittäin kiireelliset päätöslauselmat) ja jotka ovat 1 kohdan määräysten mukaisia, voidaan toimittaa viimeistään kolme tuntia ennen työvaliokunnan kokouksen alkamista. Mikäli työvaliokunta toteaa ehdotuksen koskevan komitean tehtävien ydinaluetta, se käsitellään 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Jokainen jäsen voi esittää täysistunnossa muutosehdotuksia erittäin kiireellisiin päätöslauselmaluonnoksiin.

43 artikla

Lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien edellyttämät jatkotoimet

Työvaliokunta tekee tarvittavat päätökset komitean lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien edellyttämistä jatkotoimista.

4 LUKU

Valiokunnat

44 artikla

Kokoonpano ja vastuualue

1. Kunkin toimikauden alussa täysistunto muodostaa valiokuntia, jotka valmistelevat täysistunnon työtä. Täysistunto päättää niiden koostumuksesta ja vastuualueesta työvaliokunnan ehdotuksen perusteella.

2. Valiokuntien kokoonpanon tulee heijastaa komitean jäsenistön jakautumaa jäsenvaltioittain.

3. Komitean jäsenen tulee kuulua vähintään yhteen, ja hän saa kuulua enintään kahteen valiokuntaan. Työvaliokunta voi myöntää pienimmille maakohtaisille valtuuskunnille poikkeuksia tästä säännöstä.

45 artikla

Valiokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat

1. Jokainen valiokunta valitsee jäsentensä keskuudesta ensimmäisessä kokouksessaan puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja enintään kaksi varapuheenjohtajaa (puheenjohtajisto).

2. Jos ehdokkaiden määrä on sama kuin täytettävien paikkojen määrä, vaali voi tapahtua avoäänestyksenä. Muussa tapauksessa tai jos vähintään kuudesosa valiokunnan jäsenistä sitä vaatii, vaali suoritetaan noudattaen 31 artiklan 2—4 kohdan mukaista menettelyä kuten komitean puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaalissa.

3. Kun valiokunnan puheenjohtajiston jäsenen jäsenyys komiteassa päättyy, tai hän eroaa, vapautuva paikka täytetään tämän artiklan määräysten mukaisesti.

46 artikla

Valiokuntien tehtävät

Valiokunnat valmistelevat etenkin lausunto-, selvitys- ja päätöslauselmaluonnoksia, jotka esitetään täysistunnolle hyväksyttäviksi.

47 artikla

Valiokuntien kokoonkutsuminen ja esityslista

1. Kokousajankohdasta ja esityslistasta päättää valiokunnan puheenjohtaja yhteisymmärryksessä ensimmäisen varapuheenjohtajan kanssa.

2. Valiokunta kokoontuu valiokunnan puheenjohtajan kutsusta. Kutsu tavanomaiseen kokoukseen sekä kokouksen esityslista tulee toimittaa jäsenille vähintään neljä viikkoa ennen kokousta.

3. Neljäsosan jäsenistä kirjallisesti niin vaatiessa valiokunnan puheenjohtajan on kutsuttava kokoon valiokunnan ylimääräinen kokous, joka pidetään neljän viikon kuluessa siitä, kun jäsenet ovat asiaa vaatineet. Ylimääräistä kokousta vaatineet jäsenet laativat kokouksen esityslistan. Se toimitetaan jäsenille kokouskutsun yhteydessä.

4. Lausuntoluonnokset ja muut lausuntoja koskevat asiakirjat, jotka on käännettävä ja jaettava ennen kokousta, on toimitettava valiokunnan sihteeristöön viimeistään viisi viikkoa ennen kyseistä kokousta. Ne toimitetaan jäsenille vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta. Puheenjohtaja voi poikkeustapauksissa muuttaa edellä mainittuja määräaikoja.

48 artikla

Julkisuus

1. Valiokuntien kokoukset ovat julkisia, ellei valiokunta toisin päätä koko istunnon tai esityslistan tietyn kohdan osalta.

2. Euroopan parlamentin, neuvoston sekä komission edustajat voivat osallistua valiokunnissa käytäviin keskusteluihin ja vastata jäsenten kysymyksiin.

49 artikla

Julkiset kuulemistilaisuudet

Valiokunta voi erityistapauksissa järjestää työvaliokunnan suostumuksella julkisen kuulemistilaisuuden tai kutsua kokoukseensa henkilöitä, joilla on asiantuntemus esityslistan yhdestä tai useammasta kohdasta.

50 artikla

Lausuntojen ja selvitysten laatimista koskevat määräajat

1. Valiokunta esittää lausunto- tai selvitysluonnoksen puheenjohtajan asettamassa määräajassa. Se pitää lausunto- tai selvitysluonnoksen valmistelua varten enintään kaksi kokousta, joihin ei lasketa työskentelyn järjestelyn vuoksi pidettävää ensimmäistä kokousta.

2. Poikkeustapauksissa työvaliokunta voi hyväksyä useampien kokouksien pitämisen lausunto- tai selvitysluonnoksen käsittelemiseksi tai pidentää luonnoksen esittämiseksi annettua määräaikaa.

51 artikla

Lausuntojen rakenne

1. Komitean lausunto koostuu

— johdanto-osasta, jossa mainitaan lausunnon oikeusperusta ja laatimismenettely ja annetaan mahdollisesti selventäviä huomautuksia,

— pääosasta, joka sisältää käsiteltävää aihetta koskevat komitean näkemykset ja suositukset sekä mahdollisesti konkreettisia muutosehdotuksia asiakirjaan, josta komiteaa kuullaan.

2. Pääosassa arvioidaan, aina kun se on mahdollista, kuulemisen kohteena olevaa asiakirjaa siltä kannalta, noudatetaanko siinä toissijaisuusperiaatetta. Samoin siinä arvioidaan, millaisia ovat odotettavissa olevat hallinnolliset vaikutukset sekä alue- ja paikallistasoon kohdistuvat taloudelliset vaikutukset.

3. Jokaiseen lausuntoon liitetään erillisenä asiakirjana perusteluosa, jossa esitetään komitean kanta aiheeseen kokonaisuudessaan sekä yksittäisiä erityisnäkökohtia. Perusteluosan laatimisesta vastaa esittelijä. Siitä ei äänestetä. Perusteluosan täytyy kuitenkin sanonnaltaan noudattaa lausuntoa, josta on äänestetty. Jos näin ei ole, valiokunnan puheenjohtaja voi poistaa perusteluosan.

52 artikla

Selvitysten rakenne

Komitean selvitys koostuu:

— johdanto-osasta, jossa mainitaan selvityksen laatimismenettely ja esitetään sisällysluettelo,

— johdannosta, jossa annetaan yleisiä taustatietoja käsiteltävistä kysymyksistä,

— pääosasta, joka sisältää käsiteltäviä kysymyksiä koskevat erityishuomiot ja analyysin,

— päätelmistä, joissa esitetään kokoavasti komitean kanta ja suositukset kyseisestä aiheesta.

Tarvittaessa selvityksen liitteet voivat sisältää aihetta koskevia asiakirjoja, viiteasiakirjoja ja lisätietoja.

53 artikla

Esittelijä

1. Lausunto- tai selvitysluonnoksen valmistelemiseksi valiokunta nimeää puheenjohtajansa esityksestä yhden tai erikseen ilmoitetusta syystä kaksi esittelijää. Puheenjohtajan esitys toimitetaan jäsenille yhdessä esityslistan kanssa. Myöhemmin saapuneita lausunto- tai selvityspyyntöjä koskevat puheenjohtajan esitykset toimitetaan jäsenille viimeistään viikko ennen kokouksen alkua.

2. Kukin valiokunta varmistaa esittelijöitä nimetessään lausuntojen ja selvitysten jakautumisen tasapainoisesti.

3. Kiireellisissä tapauksissa valiokunnan puheenjohtaja voi, pääsihteerille asiasta ilmoitettuaan, nimetä esittelijän kirjallista menettelyä käyttäen. Puheenjohtaja osoittaa valiokunnan jäsenille tällöin kirjelmän, jossa heitä pyydetään esittämään mahdolliset varauksensa ehdotetun esittelijän suhteen kirjallisesti kolmen työpäivän kuluessa. Tällaisessa tapauksessa asiasta päättävät puheenjohtaja ja ensimmäinen varapuheenjohtaja yhteistuumin.

54 artikla

Työryhmät

1. Valiokunta voi erikseen ilmoitetusta syystä perustaa työryhmiä työvaliokunnan luvalla. Työryhmässä voi olla jäseniä myös muista valiokunnista.

2. Kukin työryhmä voi valita keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

55 artikla

Asiantuntijat

1. Valiokuntien jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijaa.

2. Valiokunta voi työnsä puitteissa sekä perustamansa työryhmän tueksi nimetä asiantuntijan. Puheenjohtajan kutsusta asiantuntijat voivat osallistua valiokunnan tai sen asettaman työryhmän kokouksiin. Heille samoin kuin esittelijän asiantuntijoille voidaan antaa puheenvuoro, viimeksi mainituille tosin vain silloin, kun esittelijä on läsnä.

3. Ainoastaan esittelijän asiantuntijoilla ja valiokunnan kutsumilla asiantuntijoilla on oikeus korvaukseen matka- ja oleskelukuluista.

56 artikla

Päätösvaltaisuus

1. Valiokunta on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet sen jäsenistä on läsnä.

2. Päätösvaltaisuus todetaan vain vähintään kuuden jäsenen vaatimuksesta ja kokouksen aikana. Jos päätösvaltaisuuden toteamista ei ole vaadittu, äänestystulos on pätevä äänestäjien lukumäärästä riippumatta. Jos todetaan, että kokous ei ole päätösvaltainen, valiokunta voi jatkaa käsittelyä, mutta äänestykset siirretään seuraavaan kokoukseen.

3. Kaikkien kokouksessa läsnä olevien jäsenten, varajäsenten ja muiden henkilöiden on kirjoitettava nimensä läsnäololistaan.

57 artikla

Äänestys

Päätökset tehdään annettujen äänten enemmistöllä. Muutoin sovelletaan 22 artiklan 2 kohdan määräyksiä.

58 artikla

Muutosehdotukset

1. Muutosehdotukset on toimitettava valiokunnan sihteeristöön viimeistään viidentenä työpäivänä ennen kokousta. Valiokunnan puheenjohtaja voi poikkeustapauksissa muuttaa määräaikaa.

2. Äänestykset muutosehdotuksista käydään samassa järjestyksessä, jossa kyseiset kohdat ovat käsiteltävänä olevan lausunto- tai selvitysluonnoksen tekstissä. Lopuksi äänestetään tekstistä kokonaisuutena. Jos samaan tekstikohtaan tehdään kaksi tai useampia toisensa kumoavia muutosehdotuksia, etusijalle asetetaan se, joka eroaa eniten alkuperäisestä tekstistä, ja siitä äänestetään ensin.

3. Kun lausunto- tai selvitysluonnos on hyväksytty valiokunnassa, valiokunnan puheenjohtaja toimittaa sen komitean puheenjohtajalle.

59 artikla

Päätös olla antamatta lausuntoa tai selvitystä

Jos (päävastuullinen) valiokunta katsoo, että aihe, josta työvaliokunta on pyytänyt sitä valmistelemaan lausunnon tai selvityksen, ei koske alueellisia tai paikallisia kysymyksiä tai ei ole poliittisesti merkittävä, se voi päättää, ettei aiheesta valmistella lausuntoa tai selvitystä.

5 LUKU

Komitean hallinto

60 artikla

Pääsihteeristö

1. Komiteaa avustaa pääsihteeristö.

2. Pääsihteeristöä johtaa pääsihteeri.

3. Työvaliokunta päättää pääsihteerin esityksestä pääsihteeristön sisäisestä rakenteesta siten, että pääsihteeristö kykenee takaamaan komitean ja sen jäsenten muodostamien elinten kitkattoman toiminnan ja tukemaan jäseniä heidän mandaattinsa hoitamisessa. Työvaliokunta päättää samalla pääsihteeristön jäsenille, maakohtaisille valtuuskunnille, poliittisille ryhmille ja sitoutumattomille jäsenille annettavista palveluista.

4. Pääsihteeristö pitää pöytäkirjaa komitean jäsenten muodostamien elinten kokouksista.

61 artikla

Pääsihteeri

1. Pääsihteeri vastaa niiden päätösten toimeenpanosta, jotka työvaliokunta tai puheenjohtaja on tehnyt työjärjestyksen määräysten ja voimassa olevien säännösten nojalla. Pääsihteeri osallistuu työvaliokunnan kokouksiin, joissa hänellä on puheoikeus ja joista hän pitää pöytäkirjaa.

2. Pääsihteeri hoitaa tehtäviään työvaliokuntaa edustavan puheenjohtajan alaisuudessa.

62 artikla

Pääsihteerin palvelukseenotto

1. Työvaliokunta ottaa pääsihteerin palvelukseen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä tekemän päätöksen perusteella sekä soveltaen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 ja 8 artiklan määräyksiä.

2. Pääsihteeri otetaan palvelukseen viideksi vuodeksi. Työvaliokunta määrittelee hänen työsopimuksensa tarkemmat ehdot.

3. Pääsihteerin osalta Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisista työsopimuksista vastaavan viranomaisen toimivaltaa käyttää työvaliokunta.

63 artikla

Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot

1. Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaista nimittävän viranomaisen toimivaltaa käyttää

— ura-alueen A ja kielten virkaryhmän palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvien virkamiesten osalta pääsihteeri,

— muiden virkamiesten osalta työvaliokunta pääsihteerin esityksestä.

2. Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaista työsopimuksista vastaavan viranomaisen toimivaltaa käyttää

— ura-alueen A ja kielten virkaryhmän palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvien väliaikaisten toimihenkilöiden osalta pääsihteeri,

— muiden väliaikaisten toimihenkilöiden osalta työvaliokunta pääsihteerin esityksestä,

— puheenjohtajan kabinetissa työskentelevien väliaikaisten toimihenkilöiden osalta:

  — ura-alueen A palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvan henkilöstön osalta pääsihteeri puheenjohtajan esityksestä,

  — muiden toimihenkilöiden osalta työvaliokunta puheenjohtajan esityksestä.

  Puheenjohtajan kabinetissa työskentelevät väliaikaiset toimihenkilöt palkataan puheenjohtajan toimikauden loppuun asti.

— ylimääräisten toimihenkilöiden ja paikallisten toimihenkilöiden osalta pääsihteeri,

— erityisneuvonantajien osalta pääsihteeri Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklan mukaisesti.

64 artikla

Talousarvio

1. Pääsihteeri esittää työvaliokunnalle ennakkoarvion komitean tuloista ja menoista tulevaa varainhoitovuotta varten. Työvaliokunta esittää ennakkoarvion täysistunnolle hyväksyttäväksi.

2. Täysistunto hyväksyy ennakkoarvion komitean tuloista ja menoista ja toimittaa sen komissiolle, neuvostolle ja Euroopan parlamentille kyllin ajoissa, jotta varainhoitoasetuksessa säädettyjä määräaikoja voidaan noudattaa.

3. Komitean tulo- ja menoarvio toteutetaan Euroopan yhteisöjen kokonaistalousarviota koskevan varainhoitoasetuksen säännöksiä noudattaen. Puheenjohtaja käyttää Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksen 28, 29, 39, 48 ja 52 artiklan mukaista ylintä toimivaltaa talousarvion toteuttamisessa. Hän tekee päätökset pääsihteerin ehdotuksesta.

III OSASTO

YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1 LUKU

Yhteistyö muiden toimielinten kanssa

65 artikla

Toimielinten väliset yhteistyösopimukset

Toimielinten välisen yhteistyön puitteissa työvaliokunta voi pääsihteerin esityksestä tehdä yhteistyösopimuksia Euroopan unionin muiden toimielinten (tai muiden elinten, virastojen tai laitosten) kanssa.

66 artikla

Lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien toimittaminen edelleen ja julkaiseminen

1. Komitean lausunnot ja selvitykset samoin kuin ilmoitus 26 artiklan mukaisen yksinkertaistetun menettelyn käyttämisestä tai 59 artiklan mukaisesta päätöksestä olla antamatta lausuntoa tai selvitystä osoitetaan neuvostolle, komissiolle ja Euroopan parlamentille. Puheenjohtaja huolehtii niiden sekä päätöslauselmien toimittamisesta kyseisille toimielimille.

2. Komitean lausunnot, selvitykset ja päätöslauselmat julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 LUKU

Työjärjestystä koskevat määräykset

67 artikla

Työjärjestyksen tarkistus

1. Täysistunto voi jäsentensä äänten enemmistöllä päättää tämän työjärjestyksen muuttamisesta joko osittain tai kokonaan.

2. Täysistunto asettaa tarkoitusta varten tilapäisen komitean; se laatii selvityksen ja tekstiluonnoksen, joiden perusteella täysistunto hyväksyy uudet määräykset jäsentensä äänten enemmistöllä. Uudet määräykset astuvat voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

68 artikla

Työvaliokunnan ohjeet

Työvaliokunta voi antaa tarkemmat ohjeet tämän työjärjestyksen soveltamisesta sitä noudattaen.

69 artikla

Työjärjestyksen voimaantulo

Tämä työjärjestys tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 9 päivänä huhtikuuta 2003.

Alueiden komitean puolesta

Puheenjohtaja

Albert BORE